

Andreas Schlüsselburg

Facula Quaedam Sacra, In Medium Ex Verbo Dei Lucens Et, An Lutherani Et Calviniani in fundamento notorie (ut Calviniani asserunt)convenient; exindeq[ue] Lutherani Calvinianos reicere & damnare iure non possint ...

Rostochii: Ferberus, 1618

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730155099>

Druck Freier Zugang

Ep. 368 p
b. A - H.
b. A - I.
- A - E.
A - D.
A - B.
A - F.

AD

57 6. 7.

F. g - 11871 - 7.

CUM DEO.

FACULA QUÆ-
DAM SACRA,
IN MEDIUM EX VERBO
DEI LUCENS

ET,

AN LUTHERANI ET CALVI-
niani in fundamento notoriè (ut Calviniani asse-
runt) conveniant ; exindeq; Lutherani Calvinianos re-
jicere & damnare jure non possint ; atque ideò hac Ecclesiæ facie
Syncretismus usque ad Generalem aliquam Synodum , qua lis omnis dirimatur
& plena pax fanciatur , piè admittendus ; & denique quæ pars recto
firmo & inconcusso veri Evangelij pede stet , ob
oculos ponens ,

*Per Domini gratiam adornata, & Publica Disputa-
tionis loco in Generali Synodo proposita*

à

M. ANDREA SCHLUSSELBURGIO,
Pastore Neo-Brandenburgensi, & Diœceseos
Stargardensis Superintendente.

*Gratia sit cum omnibus diligentibus Dominum nostrum Jesum Chri-
stum cum sinceritate, Amen. Ephes. 6. v. 24.*

ROSTOCHII,

Excudebat Augustinus Ferberus,

Anno M. DC. XIIX,

B7

REVERENDIS, PRÆSTANTISSIMIS ET DOCTISSIMIS VIRIS, PASTORIBUS ET SYMMYSTIS TOTIUS
Dieceſeos Strargardianæ fideliffimis, Collegis, Fratribus
& amicis in Chriſto Jeſu chariffimis, plurimum colendis, omnibus & ſingulis.

Gratiam & pacem per Chriſtum Jeſum.

Pergendum quidem jam nobis, Reverendi Dnn. Fratres, Collegæ & amici cariſſimi, fuiſſet ad ordine Diſputationum Synodaliũ Generaliũ tertiam, quæ erit de S. Scriptura; at cum Eccleſiarum noſtratum ob Calviniani ſpiritus funeſtas invaſiones triſtiſſima facies ad ſibi & officio & precibus pro viribus ſuccurrendum atq; ſuppetias ferendum intenſiſſimè omnes nos & ſingulos ſollicitet: ſi ego ad hæc ſilentio publico uti ſeligerem, me & officio & vobis, deniq; Eccleſijs noſtris deeſſe, omninò arbitratus ſum. Quare ne hoc admitterem, Faculam hanc præſentem ex verbo Dei per Domini gratiam accendere, ſicq; ſpiritus iſtius Calviniani miſerè graſſantis dignotionem, ex qua nos divino judicio benè, iſti verò ægerrimè habent, breviter oſtendere in nomine Domini aggreſſus ſum. Quo autem fine, quemve ad ſcopum tali methodo, illo ordine, hujusmodi diexodum adornarim, ut præmoneam, non judico opus eſſe. Ipa inſpectio iſtud manifeſtum fatis reddet: ſaltem innuo, me, ut momenta veritatis Lutheranæ, hoc eſt, divinæ, & Calvinianæ hæreſeos in præcipuis Articulis fidei clariuſculè paterent, craſſiuſculam operam præſtare

præstare voluisse. Nam ex professo de singulis istis
Articulis & Controversijs, quas marginales notula
indigitant, suo tempore, si Dominus volet, & loco in
ordinarijs nostris Generalibus Disputationibus agen-
dum erit. Sic & Protheoremata quatuor eò potis-
simum spectant, ut simplicissimæ fidei, hoc est, Luthe-
ranæ summa coram Domino Sapientia, virtus, immo-
bilitas & majestas; e contra verò deploranda Calvi-
nianæ fidei natura, pestis, incertitudo & miseria præ-
notescat. Quam Faculam vobis, Reverendi præ-
stantissimi & doctissimi viri, omnibus & singulis sa-
cratam & dedicatam volo ac offero; etiam atq; etiam
rogitans, ut eandem, quo inscribitur, eo accipiatis &
boni cōsulatis, hoc est, verè fraterno animo. Nec quo-
que dubitabo, quin omnes & singuli, ad Generalem
cum Domino proximam Synodum, quæ brevi post
peculiaribus literis satis tempestivè in nomine Domi-
ni indicabitur, comparere & inter alia Synodalia in
hujus ipsius Faculæ lucem per placidam Disputatio-
nis publicæ *συμφιλολογίαν* intentè nobiscum inquirere
gestieritis. Tu ó Jesu Christe Filij Dei vivi, miserere
Ecclesiæ tuæ, quam sanguine tuo acquisivisti, Deus &
Dominus, cum Patre & Spiritu sancto æternùm bene-
dictissimus, AMEN! valete & salvete cum Ecclesia
Domini domi forisque in Domino, cui gloria in secu-
lum! verè feliciter. Neobrandenburgi ad 30. Maj.
Anno à nato JESU nostro æternùm benedictissi-
mo 1618.

V. in Domino

ANDREAS SCHLUSSELBURGIUS.

A 2

PRO-

PROTHEOREMATA:

I.

Homo in mysterijs Domini sibi sapiens infatuatur.
 2. *Christianus verò iisdem simpliciter credendo fit sapientissimus.*

ΕΚΘΕΣΙΣ. I.

Homo per, in & ex sese 1. cum sit in ipsius mente & dialogifinis vanitas, dianæa sit obtenebrata, ignorantia infit, cor eorum sit insciens obtenebratum & excæcatum, Rom. 1. v. 21. Ephes. 4. v. 17. 18. Roman. 8. v. 6. 7. vetus homo corruptus juxta concupiscentias erroris, Ephes. 4. v. 22. servus peccati, Rom. 6. v. 20. sub potestate Satanæ agentis in ipso, Act. 26. v. 18. Ephes. 2. v. 2. in Diaboli laqueo captus ab eodem ad ipsius voluntatem. 2. Timot. 2. v. 26. planè deniq; mortuus, Ioh. 5. v. 25. Ephes. 2. v. 5. 2. non percipit nec percipere potest ea quæ spiritus Dei, quæ spiritualia, 1. Cor. 2. v. 14. quomodo etenim ex arbore mala boni fructus? Matth. 7. v. 16. 17. 18. c. 12. v. 33. ex corde malo bonæ cogitationes? Matth. 12. v. 34. 35. c. 15. v. 19. quomodoq; potest bona loqui, qui est malus? Matth. 12. v. 34. imò ex sese ipso tanquã ex sese ipso ne quidem cogitare aut æstimare tale quid potest, adeoq; nihil præstare, 2. Cor. 3. v. 5. Ioh. 15. v. 5. 3. Sed spiritualia ipsi stulticia sunr. 1. Cor. 1. & 2. Ioh. 3. v. 6. 11. 12. Psal. 92. v. 7. Psal. 14. & 53. Rom. 8. v. 7. Ephes. 2. v. 2. 3. 4. Imò eundem indulgentem sibi justissimo suo judicio solus sapiens & potens Dominus ita persequitur, ut suam sapientiam & potentiam (1. Cor. 1. v. 24.) ejusmodi homini licet sapientissimo planè absconditam velit, Matth. 11. v. 25. 26. 1. Cor. 1. & 2. quod habet, ab eo auferat, Matth. 13. v. 12. excæcet oculos ipsius, cor induret, ita ut videns non videat, audiens non audiat, adeoq; non possit credere, Esa. 6. & 29. Matth. 13. Ioh. 12. Act. 28. Rom. 11. 1. Cor. 4. v. 4. Matth. 21. v. 32. 5. Unde hic homo brutus & stultus, nihil sciens *διεφθαρμένον*

F Rom. 3. v. 11. Act.
 26. v. 18. timore,
 Ioh. 1. v. 5. & 5. v. 8.
 2020, Ioh. 3. v. 6. c.
 6. v. 17. 18.

104 189

τὸν νῦν καὶ τὰ νοήματα ἀπὸ τῆς ἀαλόγητ^ο τῆς εἰς τὸν χεῖρον pri-
vatus veritate, Psal. 92. v. 7. 1. Tim. 6. v. 4. 5. 2. Cor. 11. v. 3.
nihil nisi Philosophiam, nisi inanem deceptionem, nisi τὴν παρά-
δοξιν hominum, nisi τὰ συχέια mundi ante & ob oculos repe-
riens & habens, Col. 2. v. 8. sese seipso metiens & sibi ipsi se-
met comparans, 2. Cor. 10. v. 12. non potest non carnales mu-
nitiones, ratiocinationes, sublimitates adversus cognitionem
Dei extollere, 2. Cor. 10. v. 4. 5. inflatus circa quaestiones & λο-
γομαχίας, profanas κενοφανίας & antitheses τῆς ψευδωνύμης γνώσεως
insanire, 1. Tim. 6. v. 4. 20. conf. Col. 2. v. 18. 19. τὸν λόγον τῆς θεῶ
καπηλεύειν & δολῶσαι. 2. Cor. 2. v. 17. c. 4. v. 2. efficaciter errare,
2. Thes. 2. v. 11. uno verbo, omnino infatuari, 1. Cor. 1. v. 19. 20.

2. Homo verò per ministerium spiritus vivificatus. 2. Cor. 3.
1. cum Deus, qui jussit è tenebris lucem illucescere, luceat in cor-
de ipsius ad illuminationem cognitionis gloriae Dei in facie Jesu
Christi, 2. Cor. 4. v. 6. 2. resecta facie gloriam Domini quasi
in speculo intuetur, 2. Cor. 3. v. 18. εἰς πάντα ἀλλῆλον τῆς ἀληθε-
φορίας intelligentiæ, in agnitionem mysterij Dei & Patris &
Christi, Col. 2. v. 3. 3. τὸ μῶρον Dei sapientius hominibus, &
τὸ ἀθενές Dei robustius hominibus, sciens, Christum Dei poten-
tiam ac Dei sapientiam prædicat & credit, 1. Cor. 1. v. 23. 24. 25.
4. atq; sic factus sicut puellus, Matth. 18. v. 3. imò νήπι^ο. c. 11.
v. 25. in sapientia simplicitate & sinceritate Dei, 1. Cor. 1. v. 21.
2. Cor. 1. v. 12. in eandem imaginem transformatur, ex gloria in
gloriam, sicut à Domino spiritu, 2. Cor. 3. v. 18. ita ut jam spi-
ritualis, in omni sapientia & συνέσει spirituali, Col. 1. v. 9. omnia
dijudicet, 1. Cor. 2. v. 15. sapientior inimicis, omnibus Docto-
ribus intelligentior, senibus prudentior, Psal. 119. v. 98. 99.
100. 5. Quippe ex spiritu fidei, contra spem in spem, dans
gloriam Deo, ἀληθεροφρονηθεῖς, quod is qui promisit idem potens
sit & præstare, imò ὑπὲρ πάντα ὑπὲρ ἐν περισσῆ ἢ νοῦμῳ facere,
credendo & loquendo, Rom. 4. v. 18. 19. 20. 21. Ephes. 3.
v. 20. 2. Cor. 4. v. 13. per arma τῶ θεῶ δυνατὰ destruit muni-
tiones, ratiocinationes evertit, omnemq; sublimitatem, quæ
sese extollit adversus cognitionem Dei, & in captivitatem redi-
git omnem cogitationem ad obediendum CHRISTO,

A 3

2. Cor. 10.

2. Cor. 10. v. 4. 5. uno verbo, ἐξίχθει καταλαβέσθαι σὺν πάνσι τοῖς ἀγίοις τὸ πλάττειν καὶ ὑπερβαίνειν καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνώναί τε τὸ ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τῆ χειρῶν, Ephes. 3. v. 18. 19.

II.

Fides sibi sapientis est nulla. 2. Fides verò Christianam simpliciter credentis omnia potest.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

I. Fides, quæ ab expresso Dei verbo recedit, est inanis, 1. Tim. 6. v. 20. 21. Rom. 10. v. 14. 15. 16. 17. Domino invisâ. 1. Cor. 1. v. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. & seqq. Rom. 14. v. 23. Heb. 11. v. 6. Ezech. 20. v. 25. satanæ capturæ ad ipsius voluntatem (2. Tim. 2. v. 25. 26.) dedita, 2. Thes. 2. v. 10. 11. 12. 2. Cor. 11. v. 3. 4. Col. 2. v. 8. 18. 19. Matth. 21. v. 32. à Filio hominis damnata & reproba, Ioh. 8. v. 37. 38. 40. 45. 44. 45. 46. 47. Rom. 2. v. 8. Apoc. 1. v. 7. Matth. 12. v. 36. 37. Luc. 19. v. 22. Ioh. 12. v. 46. 47. 48. 49. 50.

2. Fides verò, quæ unice & simpliciter nititur & in solidum acquiescere gaudet Evangelio Domini nostri Jesu Christi, (quod Christum Dei potentiam ac Dei sapientiam prædicat, 1. Cor. 1. v. 24.) 2. Thes. 1. v. 8. 10. 11. 12. & c. 2. v. 10. 12. 13. 14. conf. 1. Cor. 11. v. 2. & 23. 1. Thes. 2. v. 13. ipsa est sola certò vera & verè certa, Gal. 1. v. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 1. Thes. 1. v. 5. 2. Tim. 1. v. 12. 1. Pet. 1. v. 23. 25. Luc. 21. v. 33. Rom. 3. v. 3. 4. Philip. 4. c. v. 7. sola potest unire Domino, Joh. 17. v. 8. 11. 12. 13. 14. 17. 20. 21. 22. 23. 25. 26. conf. c. 14. v. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 23. 24. & c. 15. v. 3. 4. 7. Ephes. 2. v. 20. 21. 22. c. 4. v. 3. 4. 5. 6. 11. 12. 13. Col. 2. v. 5. 7. 19. Sola potest consistere adversus tentationes & scandala falsæ doctrinæ. Col. 2. v. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 18. 19. Ephes. 4. v. 13. 14. 2. Thes. 2. v. 2. 3. 13. 14. 15. 16. 17. c. 2. v. 2. 3. 2. Cor. 11. v. 2. 3. 4. 12. 13. 14. 15. Phil. 2. v. 12. 13. 14. 15. 16. 1. Tim. 6. v. 20. 21. crucis & calamitatum, Matth. 16. v. 18. Phil. 1. v. 19. 20. 21. 27. 28. 29. 30. 1. Thes. 2. v. 2. 3. 4. 8. 2. Tim. 1. v. 11. 12. rationis deniq; humanæ, Joh. 20. v. 29. 31. conf. Matt. 11. v. 4. 6. Ioh. 4. v. 50. c. 5. v. 63. 2. Cor. 10. v. 3. 4. 5. sicq; vincit mundum,

mundum. 1. Ioh. 5. v. 4. 5. 6. 8. 9. 10. sola potest sibi promittere
 & expectare vitam æternam, 1. Cor. 1. v. 21. 22. 23. 24. 25. & seqq.
 Phil. 3. v. 13. 14. 15. 16. 1. Tim. 4. v. 6. 16. Apoc. 1. v. 3. sola tan-
 dem potest stare ante Filium hominis (Luc. 21. v. 36.) Johan. 3.
 v. 18. confer c. 12. v. 48. 1. Tim. 6. v. 13. 14. 15. 16. Phil. 1. v. 9. 10.
 1. Cor. 1. v. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. conf. v. 21. 22. & seqq.

III.

Universa via Domini misericordia & Veritas.

E K Θ E Σ I Σ.

(α) Voluntas (β) consilium (γ) verbum Lex Mandatum
 (δ) Testimonium (ε) Evangelium (ζ) fœdus Testamentum
 (η) Mysteria (θ) Nomen Domini, uno verbo, (ι) doctrina fidei,
 seu, ut vulgò appellamus, omnes articuli fidei, in propria seu
 formali sua sede, simplicibus claris manifestis lucidis perspicuis
 & omninò proprijs verbis (etenim non aliter debent, & Dei, rei
 atq; hominis natura & conditio omninò necessariò hoc secum
 ferunt & requirunt, Ioh. 15. v. 22. 25. conf. Rom. 10. v. 12. 13. 14.
 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. Item 1. Cor. 14.) in sacra scriptura ho-
 mini proponuntur, aded ut nisi alicubi saltem unico in loco
 verbis ad literam & sonum in solidum proprijs Articulus fi-
 dei propositus habeatur, verè non sit neque censi vere possit
 Articulus fidei,

[(α) Ephes. 1. v. 8. 9. 10. conf. Rom. 12. v. 2. (β) Act. 20. v. 20.
 21. 24. 25. 26. 27. 32. (γ) Deut. 30. v. 11. 12. 13. 14. 15. conf. Rom. 10.
 v. 6. 7. 8. 9. 15. 16. 17. 18. Psal. 19. v. 8. 9. 10. 11. Psal. 119. v. 105. 140. 160.
 2. Pet. 1. v. 19. (δ) 1. Ioh. 5. v. 8. 9. 10. (ε) 2. Cor. 3. v. 16. 17. 18. c. 4.
 v. 3. 4. (ζ) Ier. 31. v. 33. 34. Gal. 3. v. 15. 16. (η) Rom. 16. v. 25. 26.
 Ephes. 3. v. 9. 10. Col. 1. v. 25. 26. 27. 28. (θ) Ioh. 17. v. 6. 8. 12.
 17. 20. 26. Mal. 1. v. 11. conf. Act. 9. v. 15. Rom. 15. v. 16. 17. 18. 19.
 20. 21. (ι) Rom. 1. v. 5. conf. Gal. 1. v. 23. Act. 6. v. 7.]
 2. Cor. 1. v. 12. 13. 17. 18. 19. 20. c. 4. v. 2. 3. 4. 5. 6. 1. Thes. 2. v. 3.
 4. 5. 6. 7. 10. 11. 12. vide quoq; Rom. 16. v. 17. 18. 19. 1. Cor. 2.
 v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 13. 14.

17. Eccle-

IV.

*Ecclesia est columna & stabilimentum
veritatis.*

E K Θ E Σ I Σ.

Quæ itaq; Ecclesia doctrinam fidei, seu omnes & singulos Articulos fidei à (α) Salvatore Mediatore Novi Testamenti (β) Domino (γ) Rege (δ) Pastore (ε) capite & (ζ) Sponso suo sibi propositos & concreditos, in simplici plano claro & proprio isto suo sono & sensu recipit & asservat, ab ore ejus, quem solum audire iussa est, Deut. 18. Matth. 17. unice & in solidum pendens, (α) ipsa demum est mons Sion, civitas Dei viventis, celestis Hierusalem, Ecclesia Primogenitorum; (β) ipsa sunt veri servi, amici, concives, domestici Dei; (γ) ipsa est genuinum genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis; (δ) ipsa sunt propriæ oves; (ε) ipsa est vivum corpus; (ζ) ipsa denique est dilecta Sponsa.

[(α) Heb. 12. v. 22. 23. 24. 25. 28. (β) Ioh. 15. v. 14. 15. conf. Luc. 12. v. 47. 48. Ephes. 2. v. 19. 20. (γ) 1. Pet. 2. v. 2. 5. 7. 8. 9. (δ) Iohan. 10. v. 3. 4. 5. 9. 14. 16. 25. 26. 27. (ε) Ephes. 5. v. 23. 24. Colof. 2. v. 18. 19. (ζ) Psal. 45. v. 7. 11. 12. Ioh. 3. v. 29. 32. 33. 34. 2. Cor. 11. v. 2. 3. 4.]

Ephes. 2. v. 20. 21. 22. cap. 4. v. 3. 4. 5. 6. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Philip. 3. v. 14. 15. 16. Confer. 1. Cor. 6. v. 17. Actor. 4. v. 32. &c.

VER-

VERBUM DEI ITA DOCET DE JESU CHRISTO:

THESIS PRIMA.

I. **V**ERBUM (*Filius Patris Ioan. 1. c. v. 14.*) CARO UNIO
FACTUM est. Ioh. 1. v. 14. ἀέρωμος Ἀθεραμ
ἐπιλαμβανόμενος. Hebr. 2. v. 16. *Sicut τὰ παιδία*
κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος & ipse παραδησίως
μεταχῶν τῶν αὐτῶν. Heb. 2. v. 14. *Ita ut filius Dei venerit*
in carne, 1. Ioan. 4. v. 2. 3. conf. v. 9. 10. *Deus manifesta-*
tus sit in carne, 1. Tim. 3. v. 16. *adeoq; in eodem tota ple-*
nitudo Deitatis corporaliter inhabitet. Colof. 2. v. 9. con-
fer. v. 3.

II. Atq; sic I. *Verbum jam caro factum, est semen mu-*
lieris, Gen. 3. v. 15. conf. cap. 4. v. 1. Gal. 4. v. 4. *Se-*
men Abrahae. Gen. 22. v. 28. conf. Heb. 2. v. 16. *Semen*
Davidis. 2. Sam. 7. 1. Par. 18. confer. Rom. 9. v. 3. *Fi-*
lius Davidis. ibid. & Matth. 22. v. 45. *Filius Mariae.*
Luc. 1. v. 31. 32. 35. *Homo.* Ioan. 10. v. 33. 36.

2. *Hujus hominis caro est Filij Dei caro.* Rom. 8. v. 3. *Hujus*
Hominis sanguis est Dei. Act. 20. v. 28. *Filij Dei.* 1. Ioan. 1.
v. 8. *Sanguis.* Hebr. 10. v. 29. *Hujus hominis latus, manus,*
Domini & Dei latus & manus. Ioan. 20. v. 25. 26. 27. 28.
29. 31. *Hujus hominis oculi pedes, Filij Dei oculi, pedes.*
Apoc. 1. v. 13. 14. 15. cap. 2. v. 18. *Uno verbo, qui hunc*
hominem vidit, audivit, contrectavit: Ipsissimum Filium Dei
oculis suis vidit, audivit, (Ioan. 5. v. 25.) *manibus suis con-*
trectavit. 1. Ioan. 1. v. 1. Ioh. 9. v. 35. 36. 37. 38.

3. *Hic Homo (verbum non nudum, sed homo factum)*
est secunda in ordine Sacrosancta Trinitatis persona, Matth.
28. v. 19. Conf. Ioan. 5. v. 18. Matth. 3. v. 17. Marc. 1.
v. 11. Luc. 3. v. 22. Matth. 16. v. 16, cap. 17. v. 5.
Ioan. 6.

B

Iohan. 6. v. 69. cap. 3. v. 16. 17. 18. Rom. 8. v. 32.
I. Cor. 15. v. 47.

*Hic homo est objectum fidei, adorationis, adeoq, omnis cul-
tus Divini.* Ioan. 3. v. 14. 15. 16. 17. 18. cap. 9. v. 35.
36. 37. 38. cap. 11. v. 25. 26. 27. I. Cor. 1. v. 30. 31.
cap. 2. v. 2. cap. 3. v. 11. Hebr. 12. v. 2. Confer. Phi-
lip. 2. v. 9. 10. 11. Hebr. 1. v. 6. cap. 2. v. 6. 7. 8. 9.

4. *Quippe Filius Dei jam caro neq, esse neq, coli potest
extra vel abq, carne.* Ioan. 3. v. 13. cap. 6. v. 62. Con-
fer. cap. 1. v. 14. 18. Colof. 2. v. 9. I. Tim. 4. v. 16.
Hebr. 1. & 2. Exinde.

THESIS II.

Communi-
nicatio Ido-
matum;
I.
Genus.

1. *Ipsè Filius Dei conceptus, natus.* Ioan. 3. v. 16.
17. Galat. 4. v. 4. Luc. 1. v. 31. 32. 35. Matth. 1.
v. 20. 21. 22. 23. 25. *Subiectus Legi.* Galat. 4. v. 4. 5.

(*Dominus gloria,*) *crucifixus, mortuus,* I. Corinth. 2. v. 8.
Roman. 8. v. 32. 34. Galat. 2. v. 20. Hebr. 6. v. 6.
(*α. & ω.*) Apoc. 1. v. 8. 18. *Excitatus à mortuis.* I. Thef-
sal. 1. v. 10. *Ascendit in cœlum (Dominus, Deus.)* Psal. 47.
& 68. Ephes. 4. v. 8. 9. 10. 11. 12. 13. *Exultatus sedet ad
dextram Dei.* Psal. 110. Hebr. 1. & 2. Confer. Phi-
lip. 2.

2. *Filius Dei suam carnem dat (in mortem)* Ioan. 6.
v. 40. 51. 53. 69. *Animam suam ponit.* Ioan. 10.
v. 15. 17. 18. *Spiritum suum Patri in manus suas com-
mendat* Luc. 23. v. 46.

3. *Filius Dei carā p̄ntia om̄iū beis suis fratribus* Heb. 2.
v. 17. cap. 4. v. 14. 15. Conf. Philip. 2. v. 7.

Nos ipsius fratres. Hebr. 2. v. 11. 12. 13. 17. *Nos ex
carne ejus & ex ossibus ejus.* Eph. 5. v. 29. 30.

THE-

THESES III.

I. Filius Dei carnem (hominem Iohan. 10. v. 33.) 2.
jam Deum Ioan. 10. v. 33. Hebr. 1. Dominum (1. Co- Genus.
 rint. 15. v. 47. Confer Actor. 2. v. 36.) *Filium Dei*
 (Luc. 1. Hebr. 1.) *factam* (& omnia, quæ carnis jam Dei
facta) omnis plenitudinis Divinitatis corporaliter realissima
 communicatione participem fecit. Coloss. 2. v. 9. Ita ut
hic Homo ἐν μορφῇ θεῶν ὤντων Phil. 2. c. v. 6. *Hic homo sit in*
sinu Patris Iohan. 1. v. 14. 18. Ioh. 8. v. 40. Confer.
 Matth. 11. v. 26. 27. *Vt Pater sit in hoc homine & ipse in*
Patre. Iohan. 10. v. 3. 36. 38. cap. 14. v. 7. 8. 9. 10.
 11. cap. 17. v. 21. *Vt omnia Patris sint huius hominis.*
 Iohan. 17. v. 10. Confer. v. 5. & cap. 16. v. 14. 15.
 ἐν μορφῇ θεῶν. Philip. 2. v. 6. *Vt Patris & huius hominis opera-*
tio eadem, Ioh. 5. v. 17. 18. 19. 20. 21. cap. 9. v. 4. &
 cap. 14. v. 10. 11. Conf. Phil. 2. v. 6. *Imò hic homo &*
Pater unum sint, Ioh. 10. 30. cap. 17. v. 22.

2. Pater hunc Hominem faciens suum filium: Psal. 89.
 v. 27. 28. Hebr. 1. Luc. 1. Ioan. 10. v. 36. 37. 38.

Dat ipsi vitam habere in seipso. Iohan. 5. v. 26. *Omnia*
demonstrat ei, quæ ipse facit, Iohan. 5. v. 20. cap. 14.
 v. 10. 11. *Vngit Spiritu sancto absq̃ mensura.* Iohan. 3.
 v. 34. Confer. Psal. 45. v. 8. Hebr. 1. Actor. 10. v. 38.
Omnia dat in manum ipsius. Iohan. 3. v. 35. cap. 13.
 v. 3. Matth. 11. v. 27. *Dedit ei omnem potestatem in cæ-*
lo & in terra. Matth. 28. v. 18. *Hunc Pater DEVS*
obsignavit, ut cibum permanentem in vitam æternam det.
 Iohan. 6. v. 27.

3. Spiritus Jehova super hoc Homine à se in filium
Dei sanctificato. Luc. 1. v. 35. *Ita quiescit.* Esaiæ 9.

v. 2. cap. 61. v. 1. confer. Ioh. 1. v. 32. 33. ut ex plenitudine ejus nos omnes acceperimus. Ioh. 1. v. 16. ut ipse spiritu sancto baptizet, ibid. v. 33. Ipse mittat spiritum sanctum. Ioh. 15. v. 26. 27. cap. 16. v. 7. 8. 9. 10. 11. Ipse donet spiritum sanctum. Joan. 20. v. 21. 22. 23. Ipse effundat spiritum sanctum. Act. 2. v. 33. ut in spiritu Dei ejiciat demonia. Matth. 12. v. 28. 29. 32. Confer. Luc. 11. v. 20. Item. Act. 10. v. 38. ut spiritus sanctus non loquatur à semetipso. sed quacumq; audierit & acceperit, ex ijs, quæ (puta per ineffabilem τῆς λόγῶν communicationem) hujus hominis sunt, (Ioh. 8. v. 26. 28. 40.) Loquatur & annunciet. Ioh. 16. v. 13. ut sit spiritus Christi. Rom. 8. v. 9. Spiritus oris ipsius. 2. Thess. 2. v. 8. conf. Ioh. 20. v. 22.

II. Atq; sic homo hic Deus (Ioh. 10. v. 33. 36. 38) & ἐν μορφῇ θεῶν (Phil. 2. v. 6.) constitutus communicat participat, & accipit Dei & Divinitatis Omnipresensiam seu ubiq; esse, nimirum esse in Patre. Ioh. 10. v. 33. 36. 37. 38. cap. 14. v. 10. 11. Et cum Patre in omnib. Ioh. 14. v. 18. 20. 21. 22. 23. conf. Matth. 18. v. 20. 28. cap. 28. v. 20. Omnisapientiam, Omniscientiam, ut:

1. Videre Deum. Ioh. 1. v. 18. Nosse Patrem. Matth. 11. v. 27. Ioh. 8. v. 40. Omnia opera Patris videre. c. 5. v. 19. 20. conf. 1. Cor. 2. v. 11. Rom. 11. v. 33. 34.

2. Hominum corda, eorundem cogitationes & affectiones intrò & perspicere, nosse, Ioh. 2. v. 24. 25. Matth. 9. v. 2. 3. 4. Mar. 2. v. 8. Luc. 6. v. 8. Ioh. 5. v. 42. cap. 1. v. 47. Apocal. 2. v. 23.

3. Adeoq; omnia nosse. Ioh. 16. v. 30. cap. 21. v. 17. Præterita: Ioh. 4. v. 18. 19. 29. Absentia: Ioh. 1. v. 48. 49. 50. Matth. 17. v. 27. cap. 21. v. 2. Mar. 11. v. 2. Luc. 22. v. 11. Futura: Matth. 21. v. 3. Mar. 11. v. 3. 6. Ioh. 21. v. 18. 19. 22. s. 8. Omnipo-

Omnipotentiam universaliter pariter cum Patre operandi. Ioh. 5. v. 17. 18. 19. 20. 21. conf. Matth. 28. v. 18. Philip. 3. v. 20. 21. Apoc. 11. v. 15. 16. 17. *Liberè agendi,* Ioan. 5. v. 21. Matth. 20. v. 15. Confer. Ioan. 5. v. 26. 27. Apocal. 3. v. 7.

Miracula faciendi. Ioan. 5. v. 14. Act. 10. v. 38. conf. Ioan. 2. v. 11. c. 5. v. 36. Item Act. 2. v. 6. 12. 13. 14. 15. 16. (*verbo* Matth. 8. v. 8. 9. conf. Ioh. 5. v. 25. 27. 28. *Corpore.* Mar. 5. v. 30. Luc. 8. v. 46. 47. *Item alijs hanc potestatem dando.* Matt. 10. v. 1. Luc. 10. v. 19.)

Hoftes devincendi, & genus humanum redimendi: Ef. 63. *conf. Ioh. 13. v. 3. filie*
confer. Ioan. 5. v. 21. 24. 25. 26. Item Matth. 9. v. 6. *Dei faciendi, Ioh. 11.*
7. 8. Ioan. 6. v. 51. 53. 54. 55. 56. 57. 58. *Oves suas servandi.* Ioan. 10. v. 11. 14. 15. 16. 27. 28. 29. 30.

Omnia liberè dandi, Ioh. 14. v. 13. 14.

Deniq; Mundum iudicandi. Ioh. 5. v. 22. 27. Apocal. 1. v. 18, &c. *Sic &*

Gratiam. Rom. 5. v. 15. 16. 17. 21. Joh. 1. v. 14. 15. 16. 17. conf. Rom. 1. v. 4. 5. 6. 7. cap. 16. v. 20. 1. Cor. 16. v. 23. 2. Cor. 13. v. 13. Gal. 1. v. 3. 4. 5. cap. 6. v. 18.

Misericordiam. Matth. 15. v. 22. 28. Luc. 18. v. 38. 39. 42. 1. Tim. 1. v. 13. 14. 15. 16. conf. v. 2. 2. Tim. 1. v. 2. Tit. 1. v. 4. 2. Timoth. 1. v. 16. 17.

Iustitiam. Act. 3. v. 14. c. 22. v. 14. *Juxta quam Deus reconciliaretur.* Pf. 72. v. 1. 2. 3. 18. 19. Ef. 9. v. 6. 7. conf. 2. Cor. 5. v. 17. 18. 19. 21. Col. 1. c. v. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. *juxta quam regnet in terris.* Esa. 9. v. 7. cap. 11. v. 1. 2. 3. 4. 5. Apoc. 19. v. 11 *juxta quam in extremo die iustissimis premijs, iustissimis penis iudicet.* Act. 17. v. 31. Ioh. 5. v. 22. 27. 28. 29. 30. 2. Cor. 5. v. 10. Rom. 2. v. 2. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 16. 2. Tim. 4. v. 8. *Deniq; uno verbo:*

Vitam & gloriam: Ioan. 5. v. 26. cap. 17. v. 5. 10.
24. Confer Philip. 2. v. 11. Et quid volunt sibi verba
haec? Ipsius Filij Homini, Ioh. 17. v. 10. Πάτερ τὰ ἐμὰ
πάντα οὐ ἐστὶν καὶ τὰ οὐ ἐμὰ?

ωάρεε-
ρον.

Hanc omninò necessariam sequentiam quod posito, hunc
hominem factum esse, aut esse filium Dei sequatur necessario
huic homini maiestatem Divinam pariter, tribuendam esse,
ipsi hostes filij hominis vident & colligunt, & Diabolus Matth.
4 v. 3. Luc. 4. v. 3. (ad humanam verò naturam propriè
hic à diabolo respici res nata, & circumstantiae evincunt) Si
Filius Dei es inquit Satanias, dic ut lapides hi panes fiant, qua-
si dicat, si tu homo, filius Dei verè ut esse ita & haberi vis, age
ostende istud opere filij Dei proprio, nimirum dic huic lapidi,
ut panis fiat. Pariter & Judaei Ioan. 5. v. 18. Si homo
hic Deum suum dicit Patrem, utiq; equalem se facit DEO.
Quemadmodum econtra Ioan. 11. Fidelis Martha ex ver-
bis Christi v. 25. 26. quibus sibi hic homo tribuit, quod sit re-
surrectio & vita, quod in ipsum credendum sit, hac fide dona-
tur, ut supra omnem suæ rationis captum firmiter credat,
quod hic homo sit, ὁ υἱὸς τῆς Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.
vers. 27.

Observa-
tio.

Queri hic possit de Simplicitate, Immenitate, Aeternitate,
an & quomodo sint communicata? sed respondeo breviter.

I. Cum in Creaturis substantia composita, substantia
existenti, substantia à Creatore suo sic finita, compositio, du-
ratio, (existentia) & quantitas aliquid reale distinctum
non superaddant, cum neq; eadem in effectus sese exerant aut
exerere possint, ista rationem verorum idiomatum divinatorum
ita dictorum subire minus rectè posse aut debere, atq; sic qua-
stionem aut dubitationem de istis nullam aut nullius saltem
momenti rectius censerì.

Quod

2. Quod si autem quis amet eadem pro idiomatis habere, is in timore Domini conferens, & simplici fide perpendens. 1. Hominem hunc esse DEUM factum, & in forma Dei ὑπέχοντα. 2. Hominem hunc esse exaltatum super omnia, de quo mox per gratiam. 3. (Quoad Simpliciter) Hominem hunc seipsum vocare lucem. Iohan. 8. v. 12. cap. 9. v. 5. cap. 12. v. 35. 36. Confer Iohan. 1. v. 4. 5. 6. 7. 8. 9. vitam, veritatem, Iohan. 11. v. 25. cap. 14. v. 5. Confer. Iohan. 1. v. 4. α. & ω. Principium & finem. Apocal. 1. v. 8. 18. (Quoad Immensitatem) Hominem hunc se ubiq; presentem promississe. Matth. 18. v. 20. cap. 28. v. 20. Ioh. 14. v. 18. 21. 23. Hominem hunc omnia implere, Ephes. 1. v. ultimo. cap. 4. v. 10. (Quoad aternitatem) Hominem hunc in personam filij Dei in subsistere Divinum assumptum esse. Hebr. 2. v. 14. 16. 17. Confer. Iohan. 1. v. 14. Exindeq; hominem hunc de sese affirmare quod sit τὸ α, καὶ τὸ ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ ἄν καὶ ὁ ὠ καὶ ὁ ἐρχομῶ, ὁ ζῶν εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Amen. Apocal. 1. v. 8. 19. Confer. Hebr. 1. v. 11. 12. cap. 7. v. 28. cap. 13. v. 8.

Probè dispiciat & attendat, an hominem hunc, seu humanam naturam Deificatam à communionem sic dictorum idiomatum excludere & separare rectè ausit. Quinimo τὸ λόγος subsistere divinum est ipsa aternitas, jam autem subsistere suum ὁ λόγος humana natura realissimè communicat. Vtiq; igitur humana natura ab eo puncto, quo in subsistere divinum τὸ λόγος assumpta est, verè subsistit subsistentia τὸ λόγος. Quomodo itaq; aternitatis communionem negabis? Obijcis; tamen humana natura non fuit ab aeterno. Respondeo, 1. Ineptire te, nam de hoc homine, qui in plenitudine temporis

temporis Deus factus est, quarimus, an eidem in tempore communio quadam realis cum aeternitate τῆ λόγῃ, quam ὁ λόγῃ ut ab aeterno habuit, ita jam habet, & habiturus est in aeternum. Apoc. 1. v. 8. intercedat, & adhuc dico, quod sic. Nam eandem subsistentiam, quam ὁ λόγῃ ab aeterno habet, jam accepit & habet in aeternum humana natura. Quid igitur obstat cum mecum asserere necesse habes, quod eadem sit τῆ λόγῃ & hujus humana natura hypostasis? Nisi fortasse subtilem distinctionem inter subsistere τῆ λόγῃ & aeternitatem τῆ λόγῃ noveris: At in aeternum manebit verum; humana hac natura non habet subsistere temporis, non habet subsistere aevi, uno verbo, non habet subsistere creatum, sed subsistere increatum. Quale autem illud?

2. Pari ratione te oppugnare, & pro tua intentione evertere unionem personalem nimirum, quia ὁ λόγῃ aeternus personaliter sibi univit hanc humanam naturam, atq; sic sese realiter eidem communicavit, argumentare. Ergo humanam naturam ab aeterno fuisse, necessum erit, &c.

Porrò sic etiam possumus arguere de simplicitate, Immensitate, &c. humana natura accepit & habet subsistere τῆ λόγῃ simplex immensum, &c. Sufficiat penitiori hujus ἀρχῆς mysterij in timore Domini considerationi locus ille insignis. Ioh. 14. v. 9. (collatis v. 1. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 14. 20. 23.) Quam locum puto continere tam absconditam & profundam, abyssum Deifactionis seu Deificationis hujus hominis aeternum benedictissimi, ut omnem creatum intellectum infinitè superet. confer. 1. Timoth. 3. v. 16.

Neg; tamen idcirco nisi temerario corrupte rationis dictamine (1. Cor. 2. v. 13. 14. 15.) Humana natura, ejusdemq; proprietatum negationem, aut ullam mutationem inferre poteris. Quiv res, qua de hic agitur, naturam & modum fideli corde

corde respice, & facile acquiesces. Nonne in hoc homine inhabitat omnis plenitudo Deitatis corporaliter? &c. & tamen filius Dei manet simplex, immensus, aternus: Nonne itaq; vicissim (liceat sic mihi loqui) compositum humanum, humanum simplex, humanum temporeum, cum Homo Deus factus sit, homo sit Deus, homo hic in forma Dei ^{ἰσαπέχοντος τοῦ εἰναι ἰσοθεοῦ}, &c. incomprehensibili modo deifactum, seu divinitate donatum fuerit? Nonne in divinitate tres realiter distinctae hypostases seu personae, & tamen simplicissimam unitatem per simplicitate vere credimus? Quid multis? Quicquid in Divinitate est, aut adyta Divinitatis ingreditur, excedit & evehitur ultra captum creatum, & sic est & manet omnino imperscrutabile. 1. Cor. 2. Apoc. 19. v. 12. uno verbo sat & infinita dico, cum dico: Homo est Deus. Apoc. 19. v. 12. 13. 16.

Nonne filius Dei
filius nonne
homo est.

III. Unde hic Homo eodem cordis contriti, Matth. 11. v. 27. 28. Confer Psal. 34. v. 19. Psal. 51. v. 19. Esa. 57. v. 15.

Cordis fidelis. Esa. 53. v. 11. Ioh. 14. v. 1. cap. 17. v. 3. Matth. 9. v. 2. 5. 6. 7. 8. cap. 12. v. 18. 19. 20. 21. Amoris. 1. Ioan. 5. v. 1. Conf. Iohan. 5. v. 39. 40. 41. 42. 43. cap. 8. v. 42. cap. 14. v. 20. 21. 22. 23. 24. 1. Cor. 16. v. 22. Eph. 3. v. 17. 18. 19.

Timoris. 2. Cor. 5. v. 10. 11. 1. Tim. 6. v. 13. 14. Apoc. 15. v. 3. 4. Conf. cap. 12. v. 15. 17. 18. Obedientia. Psal. 72. v. 1. 8. 9. 10. 11. Dan. 7. v. 13. 14. Hebr. 5. v. 5. 6. 7. 8. 9. Adorationis. Apoc. 5. v. 8. 9. 10. 14. Matt. 2. v. 11. cap. 8. v. 2. Ioh. 9. v. 35. 36. 37. 38. Act. 7. v. 55. 56. 59. 60. Conf. Philip. 2. v. 9. 10. 11. Hebr. 1. v. 2. 3. 4. 5. 6. Deniq; glorificationis: Dan. 7. v. 13. 14. Apoc. 5. v. 11. 12. 13. Honore honorandus & colendus est. Ioh. 5.

C

v. 22.

v. 22. 23. 26. 27. 1. Ioh. 2. v. 22. 23. 24. Iohan. 6.
v. 29. cap. 11. v. 4. cap. 14. v. 13.

THESIS IV.

*Et sanè simul ac Filius Dei homo fit, homo hic jam præ-
stentso modo in forma Dei υπέρχει ita ut τὸ εἶναι ἴσα θεῷ præsta-
re habeat. Phil. 2. v. 6.*

De statu
Exinaniti-
onis.

I. Quia verò Pater emisit filium γενόμενον ὑπὸ νόμον Ga-
lat. 4. v. 4. in similitudine carnis peccati. Rom. 8. v. 3.
ipsum peccatum faciens. Esa. 53. v. 6. 2. Cor. 5. v. 21.
ideog, eundem paulisper angelis inferiorem fecit. Hebr. 2.
v. 7. 9. principem salutis per passionem perfecturus. v. 10.
Atq, ipse filius Dei venit implere legem. Pl. 40. v. 8. 9. Mat. 5.
v. 17. Agnus Dei ὁ ἀἴρων τὴν ἁμαρτίαν τῆ κόσμος. 1. Ioh. 1. v. 29.
Ideog, ἑαυτὸν ἐταπείνωσεν forma servi assumpta, factus obediens
usq, ad mortem, mortem autem crucis. Philip. 2. v. 7. 8.
Unica oblatione perfecturus in æternum eos, qui sanctifi-
cantur Hebr. 10. v. 14. Spiritus deniq, sanctus uti de
filio Dei (juxta τὴν ἀποστολικὴν βελίω καὶ δεξιῶσιν Act. 2.
v. 23. Quæq, ἡ χεὶρ καὶ ἡ βελίη δεξιῶσιν γενέσθαι. Act. 4.
v. 28.) per Prophetas. Luc. 1. v. 70. conf. c. 18. v. 31.
predixit, ita etiam hunc hominem ad executionem hujus sui
officij singulariter quasi animavit & egit. Esa. 61. v. 1. 2. 3.
Luc. 4. v. 17. 18. 19. Matt. 4. v. 1. Luc. 4. v. 1. 14. conf. 1.
Tim. 3. v. 16. Rom. 1. v. 4. Act. 10. v. 38. Utiq, homo hic non
dominari & majestate sua divina uti, (sic enim contra istius
sui officij rationes ἀπαργμὸς fuisset τὸ εἶναι ἴσα θεῷ Phil. 2. v. 6.)
sed ἑαυτὸν κενῶσαι. Phil. 2. v. 7. servire. Mat. 20. v. 28. conf.
c. 53. Esaia. atq, in similitudine hominum constitui & χήματα
inveniri ut homo. Phil. 2. v. 7. adeog, κατὰ πάντα fratribus
assimulari. Hebr. 2. v. 17. 18. cap. 4. v. 15. Quemadmo-
dum debuit, ita etiam voluit. Luc. 24. v. 26. 46.

II. Atta-

II. Attamen in hoc sua νεωτερος statu (Phil. 2. v. 7.)
 hic homo pro ratione officij manifestavit gloriam suam
 Ioh. 2. v. 12. (& crediderunt in eum discipuli ejus) & vi-
 derunt gloriam ejus, gloriam *αἰς* (conf. Phil. 2. v. 6. τὸ εἶναι
 ἰσὺν θεοῦ) *μωνογενῆς* *παρὰ* *παρῆς*. Ioh. 1. v. 14. (plenus gra-
 tia & veritate) nimirum quando hic homo naturam immu-
 tabat, creabat. Ioan. 2. v. 9. 10. 11. Ioh. 6. v. 11. 12.
 13. 14. 15. Quando imperabat Creaturis: Diabolis. Luc.
 4. v. 35. 36. 40. 41. Mar. 3. v. 11. 12. Matth. 12. v. 28.
 vento, mari. Marc. 4. v. 39. 40. 41. Creaturas ad nutum
 regebat. Luc. 5. v. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. cap. 10. v. 19.
 Quando mortuos resuscitabat. Marc. 5. v. 41. 42. Ioh. 11.
 v. 4. 23. 25. 27. 40. 41. 42. 43. 44. 45. Omnis generis agros
 sanabat. Matth. 15. v. 31. Quando interiora cordis & absen-
 tia introspeciebat. Ioh. 1. v. 47. 48. 49. 50. Peccata remit-
 tebat. Matth. 9. v. 2. 5. 6. 7. 8. Quando in nomine ipsius
 etiam demonia subiciebantur discipulis Luc. 10. v. 17. 18. 19.
 uno verbo: quando operebatur opera planè divina. Ioh. 10.
 v. 32. 36. 37. 38. cap. 14. v. 10. 11. cap. 15. v. 24.

THESIS V.

Postquam verò Homo hic ascendit in cælum; cujus ascen-
 sionis ceu terminus ad quem, non est cælum beatorum, sed cæ-
 lum Dei solius proprium, quippè

De statu
 Exalta-
 tionis.

I. In id cælum ascendit, è quo celo descendit, in quo lo-
 quens cum Nicodemo est. Ioh. 3. v. 13. conf. cap. 1. v. 18.
 (quod cælum c. 3. v. 27. 31. 32. 33. 34. 35. describitur)
 quod ex eodem homini dentur omnia, quod ex eodem *ἀνωθεν*
veniens ἐπίσω πάλιν sit, quod quæ inibi, viderit & audierit,
 testetur, quod verba Dei loquatur, Cui non *ἐκ μέτερος* Deus det
 Spiritum, quem suum filium Pater diligit & omnia dederit *ἐν*
τῷ *χερσὶ* *αὐτοῦ*) eo ascendit ubi erat prius. Iohan. 6. v. 62.

De celo,
 in quod
 ascendit
 JESUS
 CHRIS-
 TUS.

παρέλθαι πρὸς τὸν πατέρα παρ' ἑξῆς. Gen. cap. 16. v. 28. cap. 8.
v. 14. (πρὸς τὸν Θεὸν autem esse quid sit, collige ex Ioh. 1. v. 1.
2. cap. 17. v. 5.) Vnde mittit Spiritum sanctum. Ioh. 15.
v. 26. cap. 16. v. 7. Act. 2. v. 33. 34.

παρέλθ-
ων.

Πάρεργον. Abire ad Patrem, suo hoc habitu τὸν παρελθόντων
promereri, & à Patre mittere, cum isto termino ascensionis
Domini, quo hominem hunc cælo beatorum includis, finire sa-
tagis, tum pariter & Patrem & Filium & Spiritum sanctum,
eadem circumscriptione quasi finire cogaris.

2. Ascendit ὑπερ ἅνω πάντων τῶν ἑρῶν. Eph. 4. v. 8.
9. 10. conf. c. 1. v. 20. 21, 22. 23. (ubi ratio hujus cæli
exactè describitur) sublimior cælis factus est. Heb. 7. v. 26.
conf. cap. 1. v. 3. 4.

3. In cælo hoc sedet ad dexteram Dei. Ephes. 1. v. 20.
Hebr. 1. v. 3. c. 8. v. 1. Coloss. 3. v. 1. 2. Omnia implet.
Eph. 1. v. 20. 23. cap. 4. v. 10. Super omnia dominatur.
Eph. 1. v. 20. 22. conf. Psal. 8. Heb. 1. & 2. In Eccle-
sia gratiosè operatur. Eph. 1. v. 20. 22. 23. Hebr. 8. v. 1. 2.
Gloriam habet divinam. Ioan. 17. v. 5. 24. Quid multis
in cælo hoc sedet in throno majestatis ipsius Dei, de quo postea.

4. Ratio personæ, de qua supra dictum, & officij, de quo
mox dicemus, hujus hominis nequaquam salva veritate homi-
nem hunc τῶ πρὸς beatorum, aut termino τῶ πρὸς beatorum
circumscribere & finire potest. Ef. 5. 3. v. 8. Apoc. 19. v. 12.

5. Aliàs pro natura rei & constitutione eorum, qui in
cælo beatorum, tanquam suo proprio domicilio, suo πρὸς circum-
scripti vel definiti continentur, hunc Hominem pariter esse mi-
nistrum Dei, adorare, glorificare Deum, videre faciem Patris
τῶ ἐν ἑξαοῖς, &c. Quemadmodum conditionem istorum cælico-
larum Spiritus S. in suis scripturis describere solet, affirmandum
est, à qua conditione, nisi ipsum in solium Altissimi collocaveris,
hominem hunc qui eximes? 6, Po-

6. Potius attende, quod hic Homo à cœlicolis, adeoq; omni-
 bus creaturis adoretur, glorificetur. Apoc. 5. v. 13. c. 22
 v. 3. 4. Quod ipsius gloriâ divinam electi videant. Ioan.
 17. v. 5. 24. Apoc. 22. v. 4. Quod ipse civitatis cœlestis
 sit templum & ἡ πόλις. Apoc. 21. v. 22. 23. Quod ipsi ser-
 vi ejus serviant. Apoc. 22. v. 3. Et an assignando huic ho-
 mini τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων θεῶν εὐλογητῶ ἕως τῶν αἰῶνων ἀμήν. Ro-
 man. 9. v. 5. Idem παῖς cœlestis cum caliculis, ubi tanquam in
 creato, finito loco contineatur; Tu ipsi filio Dei, ipsius verbo,
 piè & simpliciter credulis, tuaq; demiq; conscientia rectè consul-
 tum & verè satisfactum eas, probè in timore Domini dispicito.

7. Neq; mox subsequentiâ de sessione ipsius si conferas,
 talem ascensionis Jesu Christi Domini nostri aeternum benedi-
 ctissimi terminum patientur. 1. Pet. 3. v. 22. Apostolus do-
 cecit, quod Jesus Christus profectus in calum sit in δεξιᾷ τῆς θεῶς
 ὑποταγμένων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Postquam, inquam, Homo hic ascendit in calum, &

II. Ἐκείσθεν (ἐστίν. 1. Pet. 3. v. 22. Rom. 8. v. 34.
 ἐξ ὧν Actor. 7. v. 55. 56.) ἐκ δεξιῶν (ἐν δεξιᾷ Ephes. 1.
 v. 20. 1. Pet. 3. v. 22.) τῆς θεῶς. Marc. 16. v. 19. Jam di-
 vino & cum Patre eodem totali dominio plenè utitur.

Nam 1. QVI ad illam dexteram. 1. qua creat, conser-
 vat omnia. Iob. 12. v. 9. 10. Esa. 48. v. 13. c. 66. v. 1.
 2. Psal. 95. v. 4. 5. 6. 7. Esa. 64. v. 8. satiat omnia.
 Psal. 104. v. 27. 28. Psal. 145. v. 15. 16. qua omnia ope-
 ratur. Esa. 43. v. 13. Conf. c. 40. v. 26. (cum veritate
 & judicio. Psal. 111. v. 7.) regit, mutat, judicat, dirigit,
 Iob. 12. v. 10. & seqq. Psal. 10. v. 12. 14. Psal. 17.
 v. 7. 14. Psal. 77. v. 11. Psal. 48. v. 11. Psal. 75. v. 3.
 8. 9. Psal. 28. v. 5. Esræ 7. v. 6. 9. 27. 28. Prov. 21.
 v. 1. Act. 4. v. 28. conf. c. 2. v. 23. Qua hostes terret,

De sessione
 Jesu
 Christi
 ad dexte-
 ram Dei.
 De dexte-
 ra Dei,

prehendit, inbibet, confundit, perdit. Exod. 15. v. 16. Pf. 21. v. 9. & seqq. Psal. 81. v. 15. Psal. 138. v. 7. Pf. 45. v. 5. Pf. 89. v. 11. 14. 22. 23. 24. Pf. 98. v. 1. Pf. 118. v. 15. 16. Esa. 31. v. 3. Amos 9. v. 2. *Qua uno verbo superat omnia.* Job. 10. v. 7. Pf. 118. v. 15. 16. Es. 43. v. 13. Ioh. 10. v. 29.

2. *Qua Ecclesiam plantat, curat, defendit.* Exod. 15. v. 6. 16. Psal. 80. v. 16. 18. Psal. 78. v. 54. Ezech. 37. v. 19. & seqq. Pf. 74. v. 11. *Qua suos ducit, tegit, sustentat, servat, liberat.* Pf. 139. v. 5. 10. Pf. 118. v. 173. Es. 49. v. 2. Pf. 18. v. 36. Pf. 63. v. 8. 9. Pf. 60. v. 7. 11. 12. 13. 14. Pf. 138. v. 7. 8. Pf. 20. v. 7. Pf. 44. v. 4. 27. Pf. 77. v. 11. *Qua suos ipsorumq; instituta & actiones benedicit, prosperat.* 1. Chron. 4. v. 10. Nehem. 2. v. 8. 18. Luc. 1. v. 66. *Qua suos ^{in casu} labi-*

nit, derelinquit, 1. Chron. 21. v. 13. 17. Job. 1. v. 11. c. 2. v. 3. 4. Conf. Pf. 75. v. 9. Pf. 88. v. 6. *Qua suos conterit,* Pf. 32. v. 4. Pf. 38. v. 3. *Erigit, sanat, solatur, vivificat.* Job. 5. v. 18. Pf. 37. v. 24. conf. Pf. 145. v. 14. Pf. 146. v. 8. Pf. 147. v. 3. Esa. 40. v. 2. *Qua tempora vite suorum regit, determinat.* Pf. 31. v. 16. *qua suorum spiritum asservat.* Pf. 31. v. 6. Luc. 23. v. 46. *Vide de hac dextra.* Es. 62. v. 3. 8. 9. 10. 11.

3. *Qua deniq; in conspectu Domini abundantiam gaudiorum praestat, glorificat.* Psal. 16. v. 11. Conf. Esa. 66. v. 14. Ioh. 17. v. 24. Coloss. 3. v. 1. 2. 3. 4.

1. v. cap. 19. v. 21.
p. 70. v. 2. Thom. 2.

Observatio 2.

1. *Quod si jam simplici fide intueris & attendis Regnum CHRISTI JESU, ejusdemq; Personae & officij rationem, ipsa hujus mysterij natura juxta sacra scriptura tenorem, ad rationes personae & officij CHRISTI JESU exacta & ponderata tuam conscientiam convincet: Sicuti jam ex parte ostensi dextrae Domini effectus, ad ejusmodi Regimen Regium omnino requiruntur: Ita etiam Hominem hunc ad hanc ipsam dextram Domini evedctum, ista & alia*

Et alia omnia ad officium suum Regium spectantia verè operari & efficere, nisi, contra sanctissimam sacra scriptura veritatem, καὶ κεκαυτηλασμένη ἰδίᾳ συνειδήσει, filium DEI seu Divinam naturam τῆς λόγῃ ad dextram Dei esse erectam, aut humanam naturam seu hominem, licet ad dextram Domini exaltatum, tamen à veritate Regia hujus administrationis excludere mavelis.

2. Quod, quare vè sacra scriptura Deo oculos, aures, &c. attribuit, id ad exemplum Spiritus sancti Psal. 94. v. 9. rectè applicabis & concludes de Domini dextra, manu, brachio, que Spiritui sancto re ἰσοδυναμῶνται, uti ex pluribus locis collatio parallela docet. Vide saltem Psal. 89.

Observatio 2.

SEDET regnans. Pf. 110. 1. Cor. 15. conf. Psal. 68. inter suos. Psal. 110. v. 2. 3. vide & Pf. 68. inter inimicos Psal. 110. v. 2. 5. 6. Psal. 68. in medio Ecclesiarum presens. Apoc. 1. v. 13. In dextera sua habens Ecclesia doctores. v. 16. 20. Cooperans & sermonem confirmans per subsequencia signa. Mar. 16. v. 19. 20. Effundens Spiritum sanctum. Act. 2. v. 33. 34. 36. donans dona hominibus alios Apostolos, &c. Psal. 68. v. 19. Eph. 4. v. 8. 10. 11. 12. 13. A quo etiam omnia alia celestia bona fideles expectant. Col. 3. v. 1. 2. 3. Stans suis opem laturus, consolaturus, liberaturus. Act. 7. v. 55. 56. cap. 23. v. 11. Animam suorum fidelium suscipiens & asservans. Act. 7. v. 59. Electos tandem glorificaturus Coloss. 3. v. 1. 3. 4. Phil. 3. v. 20. 21. Adeoq; ne dubites allatam ante dextram DEI & sessionis ad eandem descriptionem ipsius Spiritus sancti mentem esse, addit ipse Filius DEI & Spiritus ejusdem ipsum glorificans (Ioan. 16. v. 14.) quod sedeat Filius Hominis AD DEXTERAM potentia. Matt. 26. v. 64. Mar. 14. v. 62. & quidem POTENTIÆ DEI Luc. 22. v. 69.

Quem ad-

Quemadmodum etiam alibi in scripturis dextra Dei ita describitur. Exod. 13. v. 3. 9. 14. 16. Deut. 9. v. 26. 29. Nehem. 1. v. 10. Psal. 136. v. 12. Psal. 20. v. 7. Pf. 89. v. 11. 14. 22. Job. 40. v. 4. Num. 11. v. 23. Esa. 50. v. 2. c. 59. v. 1. Ier. 32. v. 17. 21. vel quod uno loco dextrae Domini, id ipsum altero Potentiae Domini attribuitur. confer Exod. 15. v. 13. & Psal. 88. v. 54. Psal. 80. v. 16. Exod. 14. v. 31. & Psal. 106. v. 8. Exod. 15. v. 6. 12. & Psal. 74. v. 13. Psal. 10. v. 12. & Psal. 21. v. 14. Psal. 48. v. 11. & Psal. 54. v. 3. Psal. 71. v. 18. Ier. 31. v. 17. 21. Deut. 9. v. 26. 29. Pf. 59. v. 12. Luc. 1. v. 51. 52.

Πάρεγγ-
γόν.

1. Πάρεγγον. 1. Hebr. 1. v. 13. opponit Spiritus sanctus filium hominis seu hominem hunc angelis, (& sub horum nomine pariter omnibus creaturis, inter quas tanquam omnium nobilissimas angelos nominat) clarè innuens, nulli creaturarum illud sedere ad dextram Dei competere posse, nisi ei, qui sit Filius Dei, Deus factus; illum namq̄, qui sedere debeat ad dextram Dei, in consortium paris cum Deo imperij extolli. Consideretur συνέχεια, & συνάφεια textus 1. & 2. capitulis, & res evadet manifestissima.

2. 2. Sic etiam Judaei Luc. 22. v. 69. 70. ex eo quod hic Homo dixerat; filium hominis sessurum à dextris potentiae Dei, arguere & concludere videntur: Itaq̄, hunc hominem Filium Dei esse oportere, quando ad ista verba Christi mox subjiciunt: οὐδ' ἐν εἰ ὁ υἱὸς τῆς Ἰουδαίας ubi iterum vides, quomodo sedere ad dexteram Dei accipiatur.

11. Qui ἐν δεξιᾷ throni Dei. Hebr. 12. v. 2. throni Majestatis. Hebr. 8. v. 1. Majestatis in excelsis. Hebr. 1. v. 3. In solio sanctitatis suae. Psal. 47. v. 9. In throno, qui est ipse tanquam Dei in seculum seculi. Hebr. 1. v. 8. In throno, ex quo procedit purus fluvius aquae vitae. Apoc. 22. v. 1. 2. ad quærit

ad quem servi ejus serviunt ipsi pariter ac Deo. v. 3. confer.
cap. 5. v. 11. 12. 13. 14. uno verbo, qui cum Patre suo in
throno ejus, Apoc. 3. v. 21. consedit.

Quando jam illud sedere in throno Dei, & quidem cum
Patre in throno ipsius sedere pro natura rei hujus in timore
Domini consideras, & confers illa scriptura dicta, que Deo
ascribunt, quod sedeat in caelis, in solio suo, &c. Ita ut regnet
in seculum Psal. 29. v. 10. 11. regnum ipsius omnibus prestet.
Psal. 103. v. 19. ipse judicet. Psal. 9. v. 8. videat &
exploret filios hominum Psal. 11. v. 4. 5. 6. 7. Humilia re-
spicit in caelo & in terra Psal. 113. v. 5. & seqq. Sit Pater
pupillarum, defensor viduarum, &c. Psal. 68. v. 6. & seqq.
rideat subsannet hostes. Psal. 2. v. 4. 5. pie intelliges hac ipsa
divinae sedis propria à filio hominis, vel hoc Homine, qui exal-
tatus est, in istud solium seu sedem Dei, & Rex super omnia
constitutus, salva veritate & conscientia neutiquam alienari
& negari posse. vide Psal. 47. & 68. de filio hominis in solio
Dei sedente ex professo agentes.

Obfer-
vatio.

III. Quippe erectus supra omnem principatum ac po-
testatem & virtutem & Dominium & omne nomen, quod no-
minatur non solum in seculo hoc, sed etiam in futuro. Eph. 1.
v. 21. Donatus nomine quod est supra omne nomen. Phil. 2.
v. 9. Hebr. 1. v. 4. factus filius Dei. 2. Sam. 7. v. 14.
Psal. 2. v. 7. Hebr. 1. v. 5. 6. Deus. Psal. 45. v. 7. 8.
Hebr. 1. v. 8. 9. Dominus. Act. 2. v. 36. cap. 10. v. 36.
Hebr. 2. v. 7. Christus. Actor. 2. v. 36. Hæres omnium.
Hebr. 1. v. 2. Rex. Dan. 7. v. 13. 14. Caput Ecclesia su-
per omnia. Eph. 1. v. 22. &c.

IV. Subjectis ipsi omnibus, adeo ut Deus nihil omiserit
illi non subjectum Psal. 8. v. 7. 8. 9. 10. 1. Cor. 15. v. 27.
Eph. 1. v. 22. Heb. 2. v. 8. Ita ut in nomine Jesu se flectat

D

omne

omne genu caelestium ac terrestrium & Inferorum, omnisq;
lingua confiteatur, quod Dominus sit JESUS CHRIS-
TUS ad gloriam Dei patris. Phil. 2. v. 10. 11. Hebr. 1.
v. 6. Psal. 97. v. 7. 1. Pet. 3. v. 22. Dan. 7. v. 13.
14. &c. Et data ipsi omni potestate in caelo & in terra. Matt.
28. v. 18. qua sibi subdicere potest omnia. Philip. 3. v. 28.
Ioh. 3. v. 35. cap. 13. v. 3. Matth. 11. v. 27.

V. Et deniq; sic regnum suum administrat, uti per Do-
mini gratiam postea thesis nona ostendet: Sequetur necessa-
riò HOMINEM HUNC aeternum benedictissimum eadem
majestate divina cum Patre infinite dominari. Iohan. 5.
v. 19. cap. 14. v. 10. 11.

πάρεσ-
ρον 1.

Πάρεσρον. Acto. 2. v. 33. Petrus de hoc Homine JESU à
Deo suscitato (v. 32.) testatur, quod hic Homo τῆ δεξιᾷ τῆ
θεοῦ ἕωθεν τῆ τε ἐπαγγελίαν τῆ ἀγίας πνεύματος λαθὼν παρὰ
τῆ πατρὸς effuderit hoc, quod tum auditores Petri vide-
runt & audiverunt. Adde versiculos 34. 35. 36. 38.
Quero nunc, quò ascendit hic Homo ad quam dexteram con-
sedit?

πάρεσ-
ρον 2.

Quando Christus Iohan. 14. v. 28. inquit: Vado ad
Patrem, quia Pater major me est, nonnè clarissimè ostendit;
& ascensionem & sessionem suam ad dextram Patris ad eam
naturam, juxta quam Pater major ipso sit, in solidum pertine-
re? id quod etiam ratio hujus abitus omninò requirit.

THESIS VI.

Com. Com. Thom.
De triplici officio
JESU CHRISTI
in Gen.

Non potuisse autem non hominem hunc seu humanam na-
turam in realissimam Dei & totius plenitudinis Divinitatis
communione assumi, & pervenire; Ratio officij Jesu Christi
omninò requirit. Nam Deus reconciliandus, & humanum
genus redimendum: haec reconciliatio & redemptio humano
generi manifestanda & annuncianda, ipsa deniq; eidem ap-
plicanda

plicanda & asserenda erat. In illo sacerdotalis, in isto Prop-
 hetici, in hoc Regij officij ratio consistit. Quod si itaq; hic
 Homo tanquam unus mediator Dei & hominum (1. Tim. 2.
 v. 5.) Deum reconciliare, redemptionem aeternam acqui-
 rere, Spiritum sanctum promereri debuit, 2. Cor. 5. v. 18.
 19. Coloss. 1. v. 19. 20. 21. 22. 23. 2. Tim. 1. v. 10.
 Hebr. 9. v. 12. Ioh. 15. v. 26. cap. 16. v. 7. Porro si
 hic homo ut verus Propbeta, Magister, Pastor generis humani
 esse debuit, unus & solus ab omnibus audiendus. Deut. 18.
 v. 18. 19. Matth. 17. v. 5. cap. 23. v. 8. 10. Iohan.
 10. v. 9. 14. 16. 26. 27. Si ipse est τὸ Φῶς, τὸ ἀληθι-
 νὸν ὁ Φῶς, omnem hominem venientem in mundum. Io-
 han. 1. v. 9. Deniq; si hic homo utpote unicus Rex con-
 stitutus ita regnare debet, uti Psal. 2. 45. 72. & alibi
 describitur. Vtique (ex communiōe seu communicatione
 τῆς δόξης, qui est splendor, & character ὑποστάσεως Patris.
 Hebr. 1. v. 3. Qui est sapientia in sinu Patris. Pro-
 verb. 8. 1. Corinth. 1. v. 24. Iohan. 1. cap. v. 18.
 Qui est potentia Altissimi; Luc. 1. v. 35. 1. Cor. 1. v. 24.)
 ipse peccatum tollat, justiciam reparet. Esa. 53. v. 4.
 5. 6. 8. 11. 12. Dan. 9. v. 24. Iohan. 1. v. 29. Ro-
 man. 8. v. 3. 4. 31. & seqq. 2. Corint. 5. v. 14. 15.
 17. 21. Galat. 3. v. 13. 14. Act. 20. v. 28. 1. Iohan.
 1. v. 8. Apocal. 1. v. 5. 6. Hebr. 9. v. 12. & seqq.
 Oranium hostium vim sustineat, prosternat, evertat. Ge-
 nes. 3. v. 15. Esaia 60. Lucae 1. v. 71. 74. 78. 79.
 Omnia quæ Patris sunt, ipsius sũt. Iohan. 16. v. 7. 13.
 14. 15. necessum est. Ipse intima DEI ipsius consilij, sui
 meriti, operationis, & efficacia Spiritus Sancti, adeoq;
 omnium mysteriorum Divinorum ad gloriosam gratiam
 DEI & salutem hominum intueatur & sciat necessum est.

Ioh. 3. v. 31. & seqq. Matth. 11. v. 27. Ioh. 1. v. 18. cap. 5. v. 46. cap. 8. v. 49. 50. 54. 55. Coloff. 1. v. 19. cap. 2. v. 2. 3. 9. Confer Rom. 11. v. 33. 34. 35. 36. 1. Tim. 6. v. 16. 1. Cor. 2. v. 11. 12. 13. (Ioh. 16. v. 13. 14. 15.) 14. 15.

Quemadmodum vicissim econtra & ex adverso intima hominum, extrema eorundem corruptionis & miseria; cordium humanorum affectiones ἀπιστίαν, σκληροκαρδίαν, ἀνοησίαν, βραδυκαρδίαν, μετάνοιαν, μεταμέλειαν, πένθιν, αλιγοπιστίαν, πλιγοφοβίαν, &c. amorem, timorem, spem, tristitiam, laticiam, patientiam, solamen, &c. perspiciat & dignoscat necessum est, quo in hoc vel illo, sic vel ita (non ut angelus vel Prophetas, apostolus aut alius Doctor saltem ministerialiter, sed ut καρδιογνώστης. Matth. 9. v. 2. 22. Marc. 3. v. 5. &c. Vivificator. Ioh. 5. v. 25. 26. Judex. v. 27, cap. 12. v. 48. &c.) docendo, informando, pascendo, illuminando, &c. ex omni parte se Viam, Veritatem, Vitam esse adimpleat, Ioh. 14. v. 5. 6. 7. Ipse deniq; pariter sicuti Pater operatur, operetur, & quaecunq; facit Pater, haec itidem etiam faciat necessum est. Ioh. 5. v. 17. 19. 20. Breviter: Si hic Homo verus Jesus esse debet, utiq; in ipso πάν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι Col. 1. v. 19. in ipso esse πάντας τὰς Θεουργίας τῆς σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως δόξαίφους, Col. 2. v. 3. In ipso κατοικεῖν πάν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σαμαλῶως, Coloff. 2. v. 20. necessum est.

Observatio.

Nisi si humanam naturam seu Hominem hunc aeternum benedictissimum, à veritate officij sacerdotalis Prophetici & Regij excludere, aut, quod eodem recidit, ipsum saltem, prout fert ratio humana natura pati, mori, &c. ipsum saltem ministerialiter sicut angeli & alij homines verbum Domini proferunt, patrefacere Domini voluntatem; ipsum saltem nomine non verò reali administratione Regem omnium esse contendere sat agas. Quo ipso, an sacra scriptura, Jesu nostro, verè fidelibus, in hoc

Jesu

Jesu suos, qui ipsis factus est à Deo sapientia justitiâq; & sancti-
ficatio & redemptio unico gloriantibus: I. Cor. I. v. 30. 31
& propria tua ipsius conscientia satisfacias, iterum atq; ite-
rum in timore Domini considera.

QVID? (ut crassiusculè unico exemplo monstrem absur-
ditatem) Homo hic Rex esse debet Ecclesia à se redempta, &
tamen non novit, quæ & ubinam in terris sit ipsius Ecclesia,
ignorat Ecclesia suæ statum, fortunam, necessitates, &c. non
regit, non tuetur Ecclesiam suam, &c. quippè (juxta istas hypo-
theses) absens est, nec potest, quàm maximè etiam, ut fidelis
Rex suorum qui sunt ex carne ejus, & ex ossibus ejus. Ephes. 5.
v. 30. optet & velit nosse & curare Ecclesiam suam. Inquires:
Hæc omnia præstat ð λόγος & Spiritus sanctus ipsius. at re-
spondeo, (ne urgeam nunc, quod ð λόγος, quia caro factus
est, non possit esse hic in terris extra carnem, tum quod Ho-
mo hic æternum benedictissimus merito suo Spiritus sancti
missionem mereri voluerit) questio jam est de Homine hoc, an
Jesus Christus etiam ut Homo seu secundum humanam natu-
ram verus Rex Ecclesie sue sit, quem cujusq; Regnum si tu calo
concludis, & regni ipsius administrationem τὸν λόγον & Spiri-
tui sancto ita defers; non solum, quantum in te est, Regem
hunc nostrum, æternum benedictissimum jure suo Regio spo-
lias, sed τὸν λόγον & Spiritum sanctum bis in terris loco & no-
mine Regis hujus in calis sedentis Regnum administrantes, eo
ipso (ignoscat Divina indulgentia recensioi istius blasphemie)
vicarios imo ministeriales constitues. Regis etenim est
vel ipsum, vel per alios regio suo officio satisfacere.

THESES VII.

I. Nimirum 1. Quia homo auctore mendace & homi-
cida diabolo. Ioh. 8. v. 44. per inobedientiam peccatum &
per peccatum mortem in mundum introduxit. Gen. 2. v. 17.

D 3

cap. 3.

De offi-
cio Jesu
Christi in
specie.

De Officio sacerdotali. Causse peccati & mortis.

Rationes probantes
Rationes probantes
V. 12. & 1. COR. 15. V. 21. 22.

JESUS
CHRISTUS

est Sacerdos.

1. Sacrifici.

4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Eph. 2. v. 4. 5. & gratie magis exuberantis.

Rom. 5. v. 21. ratione misertus.

cap. 3. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 16. 17. 18. 19. 22. 23. 24. Rom. 5. v. 12. 19. ut hinc sicuti in Adamo omnes peccaverunt, v. 12. ita in ipso omnes moriantur. v. 12. & 1. COR. 15. v. 21. 22. Dominus, 2. hominis lapsi cum dolore & pudore, lapsum serio agnoscentis. Gen. 3. v. 7. 8. 9. 10. 11. 12. Deum justissimum lapsum persimescentis, fugientis v. 7. 8. 9. 10. de miserrima ista sui seductione querulantis, ingemiscntis, nullam seducendi occasionem fuisse, aut quomodo jam seductus cum creatore, qui ita, se seduci justè passus sit, in gratiam redire possit, anxie optantis, v. 12. 13.

3. Tamen Creator & Pater. Gen. 3. v. 16. 17. 18. 19. cap. 9. v. 1. 5. 6. (attende hic, ad imaginem suam hominem fecit DEVS) 7. Job. 10. v. 8. 9. 10. 11. Psal. 139. v. 13. 14. 15. 16. pro bonitatis. Matth. 7. v. 11. Luc. 11. v. 13. amoris. Iohan. 3. v. 16. Roman. 5. v. 6. 7. 8. 9. 10. Eph. 2. v. 4. 5. & gratie magis exuberantis. Rom. 5. v. 21. ratione misertus.

4. Misit & donavit filium suum, non ut condemnet mundum, sed ut servetur mundus per eum. Ioh. 3. v. 16. 17. Filium suum pro ijs, qui legi erant obnoxij, legi subjiciens, Galat. 4. v. 4. 5. omnium peccata & pœnas eidem (sic gratia Dei pro omnibus gustanti mortem, Hebr. 2. v. 9. Psal. 22. v. 16.) imponens, Esa. 53. & tandem ut DEVS pacis ipsum reducens à mortuis, ut ita ad impletionem justificationis legis de peccato condemnans peccatum in carne. Roman. 8. v. 3. 4. mundum non imputans eis peccata sua sibi reconciliaret per JESVM CHRISTVM. 2. Cor. 5. v. 18. 19. 21.

5. Qui Filius tanquam unus mediator Dei, & hominum Homo Christus Jesus. 1. Timoth. 2. v. 5. non Angelos sed semen Abraham assumens, factus κατὰ πάντα hominibus si-

bus similis. Rom. 8. v. 3. Hebr. 2. v. 16. 17. cap. 4.
v. 14. 15. ut ex carne ejus sint & ossibus ejus, nec ideo
(puta absolutè) ipsos odisse possit. Ephes. 5. v. 29. 30.
Conf. Gen. 9. v. 5. 6.

6. Legem ita complevit, ut ne Jota unum aut unus
apex ἀπὸ τῆ νόμου παρέλθῃ ἕως ἂν πάντα γένηται. Matth. 5.
v. 18. dedit seipsum ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων. 1. Tim. 2.
v. 6. Atque sic JESVS CHRISTVS justus αὐτὸς
ὕλασμός ἐστὶ πρὸς τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, & πρὸς τῶν ἡμετέρων δε-
μόνων ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅλας τῆ κόσμου. 1. Iohan. 2. v. 1. & 2.
Vt quia uno pro omnibus mortuo omnes mortui sunt. 2. Co-
r. III. 5. v. 14. 15. 17. δι' ἐνὸς δικαιοῦμα & eis πάντας ἀνθρώ-
πους εἰς δικαιοσύνη ζωῆς gratia Dei regnet. Romanor. 5.
v. 18. 21. & c.

7. Adeò ut eum omnes à filio Dei redempti sint, Spiritus
sanctus ad communionem gratiae hujus universalis nomine
hujus redemptoris omnes homines vocet. Luc 24. v. 46.
47. Iohan. 16. v. 7. 8. 9. 10. 11. Atq; si increduli
& reprobrì applicatione meriti hujus sese indignos faciant,
gravioriter queruletur. Esa. 5. v. 3. 4. cap 53. v. 1.
Rom. 10. v. 16. 17. 18. 1. Cor. 8. v. 11. 12. 13. Hebr.
6. v. 5. 6. cap. 10. v. 29.

Πάρεργον: Deus non solum parentibus erga ex sese proгна-
tos, sed etiam unversim humano cordi erga alium hominem, πᾶρεργον.
istam naturalem affectionem indidit; imò etiam in verbo suo
ab omnibus hanc caritatem exigit, ut filij seu proximi sui in-
miseriam præter intentionem per alterius seductionem
praesertim prolapsi, nisi idem pertinacis malitiae resistentia
se misericordiae bono indignum faciat, vicem doleat & mi-
sereatur. Jam confer Psalmum 94. versum 9. 10.
Luc. 11. v. 13. Matthæi 5. v. 44. 45. 46. 47. 48.
Luc. 6.

LUC. 6. v. 35. 36. 37. 38. Psal. 145. v. 9. Rom. 11. v. 32. Jer. 8. v. 4. Psal. 103. v. 13. 14. *Et facile colliges certam redimendorum quorundam selectionem cum Deo ita affecto non consistere. vide Ose. 11. v. 8. 9.*

ἁπόδ
creden-
tium ;
καὶ ἁπόδ
Electo-
rum.

II. *Cujus sacrificij ut infinitam vim norunt & sentin-
creduli. Hebr. 6. v. 4. 5. 6. cap. 10. v. 26. 27. 28. 29.
30. 1. Cor. 1. v. 18. 21. 23. 24. 30. 31. cap. 2. v. 12. 13.
15. Ita solida virtute fruuntur electi. Eph. 1. capite 10-
to. Ioh. 10. v. 14. 15. Rom. 8. v. 31. & seqq. Conf.
Psal. 110. v. 4. Hebr. 5. v. 9. 10. & cap. 7.*

2. Inter-
cessione.

Generali :

πάρεργον.

III. *Et ne dedignaretur Pater homines, infiniti hujus
sui sacrificij precio, in diebus carnis suae δεικνύσθαι καὶ ἰκετηλαί
μετὰ κραιώμενος ἰχθυεῖς καὶ δακρυόων obtulit pro ijs, pro quibus uti
Pater ipsum mori volebat, ita ipse quoq; cum ευλαβείᾳ prom-
ptissimam mortem subibat. Hebr. 17. v. 7. 8. Hoc est, pro
omnib. Esa. 53. v. 6. 12. Luc. 23. v. 34.*

Speciali :

Πάρεργον. Quibus argumentis Apostolus generalem pro omni-
bus hominibus intercessionem Christianis persuadet, 1. Tim. 2.
Eadem etiam hic ipsum Christum Jesum Dominum nostrum
ad generalem intercessionem permovisse rectissime argues.

Peculiariter autem pro Ecclesia. Pl. 22. v. 33. & seq. Pl. 69.
v. 7. 33. & seqq. inq; eadem singulariter pro electis. Ioh. 17.
v. 9. & seqq.

IV. *Atq; hujus meriti & harum precum vis adhuc, cum
jam est ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ. Rom. 8. v. 34. in auribus Patris
clamat & sonat. Hebr. 12. v. 24. c. v. 7. 9. 10. adeoq; hic
Mediator noster, quemadmodum de Jehova, quam ipse optet
& desideret salutem hominum. Deut. 32. v. 29. Psal. 81.
v. 14. Esa. 48. v. 18. scriptum est, bodieq; pro nobis inter-
cedit. Rom. v. 24. Heb. 7. v. 25. 1. Ioh. 2. v. 1.*

THESIS VIII.

De officio
Prophético.

*Cujus hoc Jesu Christi sacrificio acquisita salutis, ut ho-
mines*

mines participes fieri possint, benè placuit Deo. 1. Cor. I. v. 21. uti medio verbi & Sacramentorum, Quod verbum, & ut pariter loquar, que sacramenta crucis Christi. 1. Cor. I. v. 18. cap. 2. v. 2. Gal. 6. v. 14. Hic Homo aeternum benedictissimus ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τῆς πατρὸς. Ioh. I. v. 18. solus τὸν πατέρα ἠπαγγέλιον. Matth. II. v. 27. tanquam Consiliarius & angelus fœderis. Esa. 9. v. 6. Malach. 3. v. 1. tum ipse. Hebr. I. v. 2. tum per Spiritum sanctum. Iohan. 16. v. 13. 14. 15. Conf. Ioh. 20. v. 21. 22. 23. protulit & instituit. Ioh. 3. v. 32. 34. 35. I. Iohan. 5. v. 6. Conf. Ioh. 19. v. 34. 35. Unde verbum hoc 1. est ὁ λόγος τῆς χάριτος & Αἰ. 20. v. 32. ὁ λόγος τῆς καταλλαγῆς 2. Cor. 5. v. 19. Verbum vitæ aeternæ. Iohan. 6. v. 68. Spiritus & vita. v. 63. &c.

De verbo
& Sacra-
mentis in
genere.

2. Est potentia Dei ad salutem. Rom. I. v. 16. 1. Cor. I. v. 18. 24. 25. τὸ μαρτύριον τῆς θεῆς. 1. Cor. 2. v. 1. I. Ioh. 5. v. 8. ἐν ἀποδείξει spiritus & potentia. 1. Cor. 2. v. 4. λόγος ἀκοῆς τῆς θεῆς. 1. Thess. 2. v. 13. &c.

Proprium
& adæ-
quatum
medium
hominū
salvando-
rum est
VER-
BVM
&

3. Ζῶν ὁ λόγος τῆς θεῆς καὶ ἐνεργὴς καὶ ποιητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ δριμύνειον ἄχρη μετρούμενος φοβῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶντε καὶ μυελῶν καὶ κελπῶν, &c. Hebr. 4. v. 12. Esa. 55. v. 10. 11. Ier. 23. v. 29. &c.

4. Est semen, ex quo & per quod renascimur, quodq; fructum fert. 1. Pet. 2. v. 23. Matth. 13. &c.

5. Quod ἐμφυτον animas nostras. Iacob, 1. v. 21, per quod prædicatum Deus credentes. 1. Cor. I. v. 2. Timothæ se ipsum & se audientes. 1. Tim. 4. v. 16. salvat. &c.

II. Et Sacramenta i. præter quinque hæc que jam modò de verbo ostensa sunt, quippe πνεῦμα καὶ ὕδωρ καὶ αἶμα εἰς τὸ εἶναι. 1. Ioh. 5. v. 8. 2. Sunt testimonium Dei in nobis. Matth. 18. v. 19. I. Ioh. 5. v. 6. 8. 9. 10. 11. 1. Pet. 3. v. 21. Matth. 26. v. 28. Marc. 14. v. 24. Luc. 22. v. 20.

Sacra-
menta.

E

1. Cor. II.

1. Cor. 11. v. 25. Genes. 17. Exod. 12. *fædus ad-*
optionis. Gen. 17. v. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. Exod. 12.
 v. 12. 13. 21. 22. 23. 24. Hebr. 11. v. 28. Act. 2.
 v. 38. 39. Tit. 3. v. 5. Matth. 26. v. 28. Marc. 14.
 v. 24. Luc. 22. v. 20. 1. Cor. 11. v. 25. *Sigillum justi-*
cia. Rom. 4. v. 11. Galat. 3. v. 27. (confer 1. Cor. 1. v. 30.
 31.) Tit. 3. v. 5. 6. 7. 8. Matth. 26. v. 28. Mar. 14.
 v. 24. Luc. 22. v. 20. 1. Cor. 11. v. 25. 3. *Vt per*
hac ipsa σύμφυσι *fiamus, & sacramentali ratione uniamur*
cum Christo in mortem & resurrectionem ipsius. Act. 2.
 v. 38. cap. 19. v. 5. (Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.) Rom. 6. v. 3. 4. 5. Ga-
 lat. 3. v. 27. 1. Pet. 3. v. 21. Confer ex cap. 1. v. 23.
 Matth. 26. v. 28. Marc. 14. v. 24. Luc. 22. v. 20.
 1. Cor. 11. v. 25. cap. 10. v. 16. 17. *Idem facile colliges*
ex sede Sacramentorum veteris Test. Gen. 17. Exod. 12.

Sanguis
 Jesu Chri-
 sti hic in
 terris rea-
 liter præ-
 sens in ver-
 bo & Sa-
 cramentis.

III. *Qualem autem medijs dictis salutis efficaciam conci-*
liat sanguis Propbeta hujus Jesu Christi, utpote per quem ὁμοί-
ποιήσατο Ecclesiam Act. 20. v. 28, *qui sanguis, 1. uti in V. T.*
in typis representatus. Heb. 9. v. 7. & seqq. *ita jam in verbo*
& Sacramentis vere præsens est. Col. 2. v. 17. *Cum Jesus*
Christus 2. veniat per aquam & sanguinem, non in aqua solum,
sed in aqua & sanguine 1. Ioh. 5. v. 6. 3. *Sanguis testificetur in*
terra v. 8. 4. *Sanguine nos aspergat.* 1. Pet. 1. v. 2. *emun-*
dans nos à peccato 1. Ioh. 1. v. 8. *purgans conscientias nostras*
à mortuis operibus ad serviendum Deo viventi. Heb. 9. v. 14.
 5. *Exindeq; fideles ex ita in sese habitante Christo.* Ioh. 14.
 v. 23. Rom. 8. v. 10. Eph. 3. v. 17. *& dante sanguinem su-*
um Ioh. 6. v. 23. 6. *Bibunt sanguinem Christi.* Ioh. 6. *accedūt*
ἐφ' ἑαυτοῖς πρὸς τὰς καρδίας. Hebr. 10. v. 22. *sanguine θάνατον.*
 7. *Meliora loquente* πρὸς τὸ Ἄβελ. Hebr. 12. v. 24.

THE.

THESIS IX.

Per qua media tandem, ut hic Jesus Christus noster salu-
 zem ita partam & manifestatam. 2. Tim. 2. v. 10. 11. ipse De officio
Regio.
 se ipsa ceu distribuat & applicet. Luc. II, v. 22. Iohan. 10.
 v. 9. 10. Pater Hominem hunc aeternum benedictissimum
 ad dexteram suam exaltatum (Act. 2. v. 33. 34. 35. 36.)
 constituit Dominum & Regem omnium. Actor, 10. v. 36.
 Apoc. 19. v. 16. data ipsi promissione Spiritus sancti, quem
 effundat. Act. 2. v. 36. conf. Ioh. 15. v. 26. c. 16. v. 7. data
 ipsi omni potestate in caelo & in terra. Matth 28. v. 18. dato
 ipsi iudicio suo & justitia sua Ps. 22. v. 1. subjectis eidem omni-
 bus, qua sunt in hoc & in futuro seculo. Eph. 1. v. 21. 22.
 Heb. 2. v. 8. Rom. 14. v. 9. Ita ut in bujus Jesu nomine
 omne genu se flectat caelestium ac terrestrium & καταχρονως
 & omnis lingua confiteatur, quod Dominus sit Jesus Christus
 ad gloriam Dei Patris. Phil. 2. v. 11. Rex itaq; hic regnum
 suum a Patre sibi traditum. 1. Cor. 15. v. 24. 25. 27. ad-
 ministrat, & in hoc & in altero seculo, idq; justiciam tum gra-
 tiosam, tum strictam, seu, ut in hisce ita loqui liceat, Evangelicam
 & Legalem. In hoc presenti seculo regnum suum gratiosa justi-
 cia administrat ita:

I. Quos 1. Pater sic dilexit, ut filium suum unigenitum Vocatio,
 daret. Ioh. 3. v. 16. 2. sibi reconciliavit. 2. Cor. 5. v. 18.
 19. 21. 3. vult salvos fieri, ad agnitionem veritatis venire. Deus ne-
minem
vult pe-
rire.
 1. Tim. 2. v. 4. 4. Quorum Mediator. 1. Tim. 2. v. 5.
 & Salvator Iohan. 4. v. 42. 1. Ioh. 4. v. 14. est Homo
 Christus Jesus 1. Tim. 2. v. 5. 6. Hos, hoc est Omnes
 in unum sum homines volat,

II. Voluntate. 1. Dilectionis Patris 2. Merito suo, & 3. Voluntas
Dei de
salute o-
mnium
hominum
est sim-
plex & u-
niformis.
 Spiritus S. arguentis, & Christum Jesum glorificantis officio,
 (Ioh. 16. v. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.) in solidum corre-
 spondente El. 46. v. 11. 4. quoniam sicuti tres in caelo, ο Πατὴρ
 ο υἱός,

ε λόγῳ, τὸ Πνεῦμα ἅγιον, ita tres in terra, πνεῦμα καὶ ὕδαρ
καὶ αἷμα pariter testificantur. 1. Ioh. 5. v. 6. 7. 8. 5. Ita
ut qui hanc testificatam veritatem, v. 6. & hoc testimonium
Dei v. 9. 10. non accipit, Deum mendacem faciat.

De Verbo
& Sacra-
mentis in
specie.

III. Tum per verbum, nimirum e. stat peccati & mor-
tis, Rom. 6. v. 17. Ezech. 2. v. 1. 2. 3. 4. 5. in quo per Legē, qua
omnis homo i. sicuti per se quidē justificatus & vivificatus fuis-
set, Rom. 2. v. 13. c. 10. v. 5. c. 4. v. 4. iam autem 2. Sub

De Lege
ejus sine
& usu

incredulitatem, sub peccatum conclusus est, Rom. 11. v. 52.
Gal. 3. v. 22. 3. de peccato & reatu arguitur, Rom. 3. v. 19.
20. 23. Morti subjicitur, Rom. 5. v. 12. & seqq. c. 6. v. 23.
c. 7. v. 13. 14. 4. ad Christum Redemptorem per ipsum le-
gem impleturus. Rom. 8. v. 3. 4. confugere cogitur. Gal. 3.
v. 24. 2. ad vitam & ἀφθεσίαν. 2. Timoth. 1. v. 10.

De Evan-
gelio:

1. Per Evangelium, pacem annunciendo. Act. 10. v. 36.
2. Cor. 5. v. 18. 19. 20. Esa. 52. v. 7. se sapientiam justi-
ciāq; & sanctificationem & redemptionem offerendo 1. Cor. 1.
v. 30. 31. carnem suam comedendam, sanguinem suum bi-
bendum dando. Ioh. 6. v. 51. 53. 54. 55. 56.

IV. Conjungens gratuitam donationem sufficientis
gratis (que omnibus & singulis quidem, sed tamen pro varie-
tate subjectorum diversimodē sese habentium certis quasi gra-
dibus donatur. Conf. Esa. 5. v. 1. 2. 3. 4. Luc. 8. v. 11.
12. 13. 14. 15. in primis v. 18. Matth. 13. v. 11. 12.
Marc. 4. v. 24. 25. Act. 17. v. 30. 31.) videlicet in homi-
nibus veritatem Rom. 1. v. 18, quam habent communiter

Quod ho-
mines non
convertan-
tur, nulla-
tenus in
Deo, sed in
ipsis solis
culpa qua
renda est.

ex cognitione, tum ut sic loquar, scientifica vel theoretica,
Rom. 1. v. 19. 20. 21. 25. 28. vel Practica per & naturalem
legis inscriptionem, Rom. 2. v. 12. 14. 15. & conscientia
λογισμῶν κατηγορηθῆναι ἢ καὶ δαπολογηθῆναι v. 15. 16. tum expe-
rimentali Rom. 1. v. 18. 32. Act. 14. v. 17. Singulari-
ter vero

ter vero Judei ex privilegio Veteris Testamenti legali. vide
 Rom. 2. & 3. & c. excitando, Illustrando. Rom. 1. v. 18.
 21. 22. 24. 25. 26. 28. c. 2. v. 1. & seqq. Act. 16. v.
 29. 30. c. 2. v. 37. 40. c. 9. v. 3. 4. 5. 6. 9. c. 24. v.
 25. 26. *Et dando illis (qui aliàs non sunt idonei circa hac*
exseipsis λογίζεσθαι τῆ *tanquã exseipsis. 2. Cor. 3. v. 5. Conf.*
Ἰπζητεῖν ἀκροῦν τὸν λόγον τῶ θεῷ. Act. 13. v. 7. 10. c. 17.
 v. 30. 31. Mar. 4. v. 23. 24. 25. *cum attentione &*
desiderio verbum Dei audire. Mar. 4. v. 23. 24. 25. Act.
 17. v. 32. 34 *meditari illud.* Mar. 4. v. 23. 24. 25. Act.
 24. v. 25. c. 26. v. 28. 29. *Intelligere, videre,* Marc. 4.
 v. 23. 24. 25. Matth. 13. v. 11. 12. 13. 14. 15. (*Ex pœ-*
na arguitur hoc donum gratiæ) *credere.* Marc. v. 23. 24.
 25. Ioh. 12. v. 37. 38. 39. 40. 42. 43. *velle se converte-*
re. Mar. 4. v. 23. 24. 25. Matth. 13. v. 15. Marc. 4.
 v. 12. Act. 26. 28. *Tum per Sacramenta 2. nimirum* De Bapti-
per Baptisma cum 1. *homo nascatur caro de carne.* Ioh. 3. v. 6. fimo.
natura sit filius iræ. Eph. 2. v. 3. 2. *Nec vel ex sanguinibus,*
velex voluntate carnis, velex voluntate viri renasci. Ioh. 1.
 v. 13. 3. *Neg. in fœdere Dei sive propter parentes (quippè justus*
sua fide vivit, Hab. 2. v. 4. Rom. 1. v. 17.) 4. *Sive pro-*
pter seipsum (nisi dixeris, fidem à Parentibus propagari)
 Rom. 14. v. 29. Hebr. 11. v. 6. *esse possit* Ioh. 3. v. 36.
cum Patre & Spiritu Sancto mediante aqua. Math. 28. v.
 19. Ioh. 3. v. 5. *regenerando.* Ioh. 3. v. 5. Tit. 3. v. 5.
ablundo Act. 22. v. 16. 1. Pet. 3. v. 21. & c.

Et per Cœnam Dominicam, 1. Communicatione cum De cœna
τῷ αἵματι, ἐν κλήρῳ τῷ πτηνῶς τῆς εὐλογίας, ὁ εὐλογημῶν, τῶ Domini-
σώματος, τῶ αἵματος, 2. *SUI.* Matt. 26. v. 26. 28. Mar. ca.
 14. v. 22. 24. Luc. 22. v. 19. 20. 1. Cor. 11. v. 24. Argumē-
 25. (1. ali hie / n

ferri corporis
& sanguinis JESU
CHRISTI ore
manducant &
bibunt praesen-
tia:

25. (1. Cor. 10. v. 16.) quod 3. pro nobis. 4. datum. Luc.
22. v. 19. 1. Cor. 11. v. 24. Effusus pro nobis. Matth.
26. v. 28. Marc. 14. v. 24. Luc. 22. v. 20. In remissio-
nem peccatorum. Matth. 26. v. 28. 6. quod cum pane, quem
cum vino. Matth. 26. v. 26. 27. 28. Marc. 14. v. 22.
23. 24. Luc. 22. v. 19. 20. 1. Cor. 11. v. 23. 24. 25.
(1. Cor. 10. v. 15. 16. 17.) 1. Ioh. 5. v. 6. 8. 7. Ipse
Dominus JESVS. 8. pariter jam, sicuti ea nocte, qua tra-
ditus est, 1. Cor. 11. v. 23. 9. Dat Matth. 26. v. 27.
Marc. 14. v. 22. 23. 24. Luc. 22. v. 19. 20. 1. Cor. 11.
v. 23. 24. 25. 1. Iohan. 5. v. 6. 8. 10. Jubes omnes:
Matth. 26. v. 27. 28. 11. Accipere. 12. edere, bibere.
(Matth. 26. v. 26. 27. Marc. 14. v. 22. 23. 24. Luc.
22. v. 19. 20. 1. Cor. 11. v. 23. 24. 25. 1. Iohan. 5.
v. 6. 8.) & quidem sanguinem 13. Novi Testamenti Matth. 26.
v. 27. 28. Marc. 14. v. 23. 24. (ubi verba ita habent:
πίστε ἐξ αὐτῶν πάντες, τὸτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθή-
κης, τὸ πρὸς ποτῶν ἐκχυρόμενον εἰς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν) vel 14. τὸ
ποτιεῖον, πλὴν καινῆς Διαθήκης. Luc. 22. v. 20 seu, ὁ ἡ καινῆς Δια-
θήκης ἐστίν. 1. Cor. 11. v. 25. in sanguine suo. (ἐν τῷ αἵματί μου, habet Lu-
cas v. 20. ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι Paulus v. 25) τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυρόμενον.
Lu. 22. v. 20. (conf. ex Mat. & Mar. τὸτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου,
τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ πρὸς ποτῶν ἐκχυρόμενον εἰς ἀφεσιν
ἁμαρτιῶν) Atq; 15. idipsum facere in sui recollectionem,
eis πλὴν ἐμῶν ἀνάμνησιν, habet textus Luc. 22. v. 19. 1. Cor.
11. v. 24. 25. καταγγέλλοντας τὸν θάνατον τῆς κυρίας. v. 26.
Ut quis 16. probando (dijudicando v. 31.) seipsum, & sic de
pane illo edendo & de poculo illo (ποτιεῖω τῆς κυρίας v. 27.)
bibendo. v. 28. 17. quippe ἀρκείων τὸ σῶμα τῆς κυρίας. v. 29.
18. non indignè panem hunc edat & de poculo Domini bibat,
atq; sic 19. reus corporis & sanguinis Domini fiens. v. 27.
20. iudicium sibi edat & bibat. v. 29. 34. 21. Deniq;
omnes

omnes etiam edunt & bibunt. Marc. 14. v. 23. 24. I. Cor. 10. v. 16. 17. I. Cor. 11. v. 26. & seqq. Omnia bona, qua corporis sui pro nobis datione. Luc. 22. v. 19. & sanguinis sui pro nobis effusione v. 20. promeruit, elargiendo & appropriando, &c.

Objicis: *Atqui CHRISTVS habet essentielle corpus, ascendit in calum, est in calo, &c.* Resp. *Credo ego pura simplici & illibata fide omnia & singula, qua me verbum DEI docet, & ita, ut docet. Docet verbum DEI, CHRISTVM esse Hominem, habere verum corpus, &c. docet ipsum ascendisse in calum; docet ipsum esse in calo, &c. Accipio hac & credo uti sonant; Sed & hoc docet verbum Dei; Accipite, edite, Hoc meum est corpus, &c. Pariter itaq; accipio & jam hac & credo uti sonant; quia ita doceor. Etenim nec debeo nec possum ullatenus solide doceri, solide credere, quam si Domino, uti loquitur, & uti Domini verba sonant, simpliciter credo! Quare in verbis Domini nudis in solidum habeo, nisi Ipse, Ipse dico & repeto, Ipse Dominus alibi in suo verbo (Quippe & fides DEI & fides nostra etiam ad unum Jota & ad unum apicem. Confer Matth. 5. v. 18. 19. cap. Propria nuda expressa verba, vel saltem unico in sacra scriptura loco plane necessario requirit,) de hisce solide ad literam suam mentem mihi exponat. Atque sic omnes ac singulos Articulos ut sonant, per Domini gratiam habeo & retineo. Tu vero, qui contradicis, habes quidem CHRISTUM esse VERUM HOMINEM, ascendisse in calum, &c. at Articulum Cœna Dominica, qui dependet ex verbis ipsius DOMINI sanctissimam suam Cœnam instituentis; HOC EST CORPUS MEUM, &c. non habes. Namque quod tu homo sic vel ita illum credis & exponis,*
audio

Observatio.

audio & lego tuam quidem fidem & expositionem, sed talem,
 de qua Dominus incusari possit, quod, sicuti pro fide sua & pro
 fide nostra omninò debuisse, ipsam per Apostolos suos isto sen-
 su talibusq, quem qualibusq, tu exprimis & Domini mentem
 esse propugnans, non expressisset verbis. Asserere igitur & glori-
 arari minimè poteris, te Articulum hunc habere, cum, uti sonant,
 sepositis illis Domini verbis: Hoc meum est corpus, aliud
 Domini verbum ad literam mentem Domini exponens in S.
 scripturis non habeas. Inquirens: Qui autem hoc tuum Essentia
 corporis Domini, cum Ascensione ipsius in cælum, cum presen-
 tia ipsius in cælo, &c, salva veritate constabit? R. De hoc vide
 theses V. de illo, quod veritas corporis ita periclitaretur, imo de
 utroq, jam rehero: I. Me verbum Domini, quod etsi tibi & mi-
 hi contrarium vel contradictorium videatur: tamen sibi u-
 nicè constans unum & simplex manet, Esa. 46. v. 11. Pl. 119.
 v. 151. in singulis $\nu\eta\pi\iota\omicron\nu$ (Matt. 11. v. 25. 26. 27.) sequi,
 $\alpha\iota\chi\mu\epsilon\lambda\omega\tau\iota\zeta\epsilon\nu\ \pi\acute{\alpha}\nu\ \iota\delta\eta\mu\alpha\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\acute{\omega}\ \nu\omega\alpha\kappa\omicron\lambda\omega\ \tau\epsilon\ \chi\epsilon\iota\sigma\theta$, 2. Cor. 10.
 v. 5. te verò pro captu & dictamine rationis corrupta (vide
 Theor. 1.) corporis essentiã & proprietates urgerè, atq, exinde
 $\lambda\omicron\gamma\iota\sigma\mu\acute{\omicron}\varsigma\ \&\ \nu\phi\omega\mu\alpha\ \epsilon\pi\iota\theta\epsilon\acute{\iota}\nu\ \kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \tau\eta\varsigma\ \gamma\nu\acute{\omega}\sigma\epsilon\omega\varsigma\ \tau\epsilon\ \delta\epsilon\theta$ Ibid. Cui
 $\Phi\rho\omicron\nu\eta\mu\alpha\tau\iota\ \tau\eta\varsigma\ \sigma\alpha\epsilon\kappa\acute{\omicron}\varsigma$, Rom. 8. v. 6. etsi paulisper φιλοσοφῶν
 opponere possem: 2. quod nefanda hæc sit Physica, que Artic-
 lum fidei à suo literali sensu, quem constantè in verbo Domini
 retinet, disturbare, 3. Deinde quod in re $\alpha\sigma\epsilon\delta\epsilon\varsigma$ sit, quod tu ho-
 mo corruptus, quem ^{rabuatur} ~~choquum~~ ^{et loquitur} in scholis) corporis & propieta-
 tum ejusdem planè latet, exteriora autem eorundem eminus
 umbratili cognitione saltem adficiunt, ea, que pro veritate cor-
 poris tuo iudicio disputas, omnino antiquiora, potiora, priora &
 veriora censeas, quam verba hæc ipsius JESU CHRISTI
 $\delta\tau\omicron\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\��\ \kappa\upsilon\epsilon\lambda\omicron\varsigma\ \text{Act. } 10. v. 36.$ ad literam ita sonantia:
 Accipite, Edite, Hoc est meum corpus &c. adeo ut nescio
 quas contrarietates, quas contradictiones in se ipso ostendas, ^{quas con-}

+ formalis ratio

quas tamen contrarietates, contradictiones ut solidas & veras
 reddas tamdiu pro tibi ἀδύνατω habeo, quamdiu rationem for-
 me & proprietatū formalīū Corporis solidam & veram, exin-
 deq, quātum qualiter quovis forma cum proprietatibus suis
 finiri, extendi, intendi (liceat tam crasse jam loqui) valeat, i-
 gnoraveris. Ignorare autem te ista adeò certò scio, ut rationem
 corporis ipsum solum, qui humanam naturam sibi personaliter
 univit & ad dextram Patris evexit, scire edicam. 4. Deniq,
 quod viri φιλοσοφῆταιοι etiam philosophicis argumentis, quo-
 rum solidam refutationem hæctenus videre & audire nondum
 contigit, contrarium stabiliant & tuam opinionem refu-
 tent, &c. Etsi, inquam, hæc opponi possent, tamen 5. ad mentem
 Spiritus Sancti me simpliciter illud respondere malle: quod licet,
 ratio humana hæc vel illa videat contraria, contradictoria, ta-
 men πρὸς ἐλπίδα ἐπὶ ἐλπίδι Rom. 4. v. 18. Ex fide in fidem.
 Rom. 1. v. 17. hæc verba: Accipite, Edite, Hoc meum est
 corpus &c. que mihi ego hæc vel illam præter ipsam quam ipso
 sono reddunt ipsorum sententiā quarere presumerim, aliàs sem-
 per ob oculos starent, aures personarent dubium anxium, deniq,
 ἀυτοκατάχευτον (cum Spiritus sanctus expressis verbis talem
 explanationem mihi in verbo suo non dederit. Fides autem ve-
 ra absq, expressis verbis consistere nequeat) redderent, ab omni
 parte per Domini gratiam tutissimè omnium certissima & consci-
 entia πληροφορεῖα credam, gloriam dans JESU meo ὁ πῶς
 φησὶν, δυνατός ἐστι καὶ ποῦσαι Rom. 4. v. 21. Quippe que
 mihi apparent contradictoria, Deo non possunt esse talia; cujus
 stulticia sapientior est, quam nos, & imbecillitas robustior est
 quam homines. 1. Cor. 1. & 2.

2. Quando Christus hic ipse dat, ut accipiamus, edamus,
 bibamus, Hoc esse &c. vide & attende singularem hujus sa-
 cramenti, à reliquis (in quibus non dicitur, quod ipse mate-
 riam sacramenti dederit ut accipiant &c.) essentiam, &c.

F

1. Non

παρεργον.

Pa. 1. Cor. II.
v. 24.

1. Non puto carere singulari Emphasi, quando reliquorum Evangelistarum verba, $\tau\acute{\epsilon}\tau\omicron\ \acute{\epsilon}\sigma\iota\ \tau\omicron\ \sigma\acute{\omega}\mu\alpha\ \mu\epsilon\varsigma$ Matt. 26. v. 26. Marc. 14. v. 22. Luc. 22. v. 19. ita exprimit: $\tau\acute{\epsilon}\ \tau\omicron\mu\epsilon\ \acute{\epsilon}\sigma\iota\ \tau\omicron\ \sigma\acute{\omega}\mu\alpha\varsigma$

2. Quare in hac sacratissima sua cœna ipse JESUS CHRISTUS dispensat, cum baptizavit ipse? annon, quia ipse hic suum corpus, quod pro nobis datum est, suum sanguinem, qui pro nobis effusus est, hospitibus sua mensa sancta edendum ac bibendum dispensat? Quomodo igitur habebit sese illud; quando Minister hic in terris tibi adduxit panem & vinum porrigit, tu vero interim fide in cœlum avolas & Christum ibidem contemplaris? &c.

3. Si in hoc edere & bibere sacramentale ad fidem in cœlum ascendentem & corpus quatenus pro nobis datum, sanguinem, quatenus pro nobis effusus est, contemplantem, vel ut loqui vis, edentem & bibentem referre satagis: Vide quam concinnorum verborum, Hoc facite, (edite, bibite,) in mei commemorationem vadat expositio, nimirum illa: $\pi\acute{\alpha}\rho\omicron\ \delta\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\omicron\ \delta\epsilon\ \tau\acute{\epsilon}\ \kappa\upsilon\beta\epsilon\iota\varsigma\ \kappa\alpha\tau\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\lambda\eta\tau\epsilon.$ Vel Recordamini mei, ut recordemini mei. Pressius, Edite, ut edatis, Bibite ut bibatis; Avolate fide vestra in cœlum ut avoletis fide vestra in cœlum.

Rec. nota per V. K.
et nota per A. K. & S.

4. Probatio sui ipsius, quam Apostolus requirit, 1. Cor. II. v. 28. si vera esse debet vera fidei rationem in sese includit: cum ipsa autem debes accedere mensam Domini, ibidemq; tum edere bibere, Tu itaq; cum fide tua avoles in cœlum, antequam avolas in cœlum, necesse habes. &c.

JUSTIFICATIO. I. Qui idcirco non ut scandalizantur, aut stultitiam ducunt, 1. Cor. I. & 2. non spernunt consilium Dei adversus semetipsos, Luc. 7. v. 30. non resistunt Spiritui Sancto Act. 7. v. 51. Act. 16. v. 46. sed se congregari sinunt. Matt. 23. v. 37. 39. audiunt vocem JESU sui & aperiunt januam Apoc. 3. v. 20. $\acute{\alpha}\sigma\mu\acute{\eta}\nu\omega\varsigma\ \acute{\alpha}\pi\omicron\delta\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\alpha\iota.$ Act. 2. v. 41. & c.

De Poenitentia. Hos ipsos a suis iniquitatibus, Act. 3. v. 26. a tenebris ad lucem, a

em, à potestate Satanae ad DEVM. c. 14. v. 15. c. 28. v. 18
à morte ad vitam c. 11. v. 18. Dans eis fidem, Act. 2. v. 47.
(Conf. Mar. 16. v. 20.) & v. 37. 38. 39. 40. 41. c. 3.
v. 26. c. 11. v. 18. 21. 23. c. 13. v. 8. 10. 47. 48. c. 14.
v. 27. c. 26. v. 18. qua corda ipsorum purificat, Act. 15.
v. 7. 8. 9. 11. Sanctificat c. 26. v. 18 ab omni reatu absol-
vit. Act. 3. v. 26. c. 13. v. 38. 39. 47. 48. Conf. 1. Cor.
6. v. 11. Matt. II. v. 28. Convertit.

3. Vt iugum ipsius suave & onus ipsius leve tollentes,
Matt. II. v. 29. 30. renouentur Spiritu mentis, induant no-
uum hominem τὸν κατὰ θεὸν κληθέντα in iusticia & sanctitate
veritatis Eph. 4. v. 21. 23. 24. Conf. c. 3. v. 17. 18. 19.

Sic iustificatos fideliter curat, Eph. 5. v. 29. 30. quan-
do 1. per Ministros à sese missos & donis pro beneplacito ipsius
instructos, Eph. 4. v. 7. 10. 11. 12. 13. Pascit, ducit, Joh.
10. Ezech. 34. Pf. 23. mansionem apud ipsos facit. Joh.
14. v. 23. 2. Cor. 13. v. 3. 4. 5. Eph. 3. v. 17. 18. vi-
sificat. Gal. 2. v. 20. Phil. 1. v. 21. Conf. Joh. 11. v. 25.
26. c. 5. v. 14. Succurrit incredulitatq. Marc. 9. v. 24.
Conf. Matth. 12. v. 19. 20. adauget fidem. Luc. 17. v.
5. 6. Caritatem 1. Thes. 3. v. 11. 12. dat gratiam, mise-
ricordiam, pacem, 1. Tim. I. v. 2. Consolatur corda, stabilit in
omni sermone & opere bono. 2. Thes. 2. v. 26. 27. fructiferos
facit. Joh. 15. v. 5. per crucem probatos reddit. Apoc. 2. v.
10. 24. c. 3. v. 10. ad omnia ἐνδύσει ipsos. Phi. 4. v. 13. 1.
Cor. 15. v. 10. Vno verbo Est Pastor & Episcopus animarū
ipsorum. 1. Pet. 2. v. 25. Pf. 23. v. 1. 2. Videt & attendit i-
psorum opera. Apoc. 2. & 3. Errantes reducit Ezech. 34. v.
16. Luc. 15. imbecillitati & afflictionibus ipsorum condolens
Hebr. 2. v. 17. c. 4. v. 15. Adstat. Joh. 14. v. 18. auxiliatur
Hebr. 2. v. 18. exaudit preces Joh. 14. v. 13. 14. cap. 15. v.
7. 1. Joh. 5. v. 14. liberat. Joh. 14. v. 18. 19. 20. c. 16. v. 20.

F 2

22. 3. Tem-

III.
CVRA.
TIO.

22. 3. *Temporalia ipsis subministrat.* Matth. 6. v. 33. 34. Hebr. 13. v. 5. 6. Joh. 15. v. 7. 1. Joh. 5. v. 14. *languores, morbos sanat.* Matt. 8. v. 17. Conf. Mar. 16. v. 17. 18. 20. *Sic Pauli iter dirigit.* 1. Thes. 3. v. 12. &c. 4. *Defendit contra tyrannidem serpentis.* Gen 3. v. 15. *sevientis adversus ipsum & suos* Pl. 110. 1. Cor. 15. v. 25. Pl. 8. v. 3. *sive falsâ doctrina* 2. Thes. 2. v. 8. *sive scandalosâ vitâ* 1. Cor. 1. v. 8. 2. Cor. 6. v. 14. 15. 16. 17. 18. Phil. 4. v. 8. 9. *Sive ad afflictione & persecutione.* 2. Cor. 12. v. 9. 10. Apoc. 3. v. 10. Ioh. 10. v. 28. 29. 30. Act. 23. v. 11. & 2. Tim. 4. v. 17. *Custodis.* Joh. 10. v. 28. Matt. 28. v. 20. &c. *de quibus inspicere Apocal. Joan.*

IV. *Deniq; si illi. I. quorum tam fidelem* (2. Tim. 2. v. 11. 12. 13. SALVA-14.) *rationem habet JESUS ipforum.* 2. *non per peccatûm* TIO. *in Spiritum Sanctum.* Hebr. 6. & 10. *non per apostasiam* 2. Renati gra- *Cor. 11. v. 2. 3. Col. 2. v. 4. 8. 18. non per bonâ conscientie re-* tiam DEL *pulsionem.* 1. Tim. 1. v. 19. *non per inquinamenta mundi.* 2. possunt a- *Pet. 2. v. 20. 21. 22. Non per afflictiones* 1. Thes. 3. v. 3. mittere. *4. 5. Matth. 13. v. 21. &c. deficientes.* 3. *Sed ad seriam obte-* *stationem Domini in suo verbo &c.* 4. *Cum timore ac tremore salutem suam operantes* Phil. 2. v. 12. 5. *Inter continuas preces.* Matth. 26. v. 41. *Ita perseverant ad finem,* Matth. 10. v. 22. c. 24. v. 13. 1. *ipfos eripiens ab omni opere malo,* 2. Tim. 4. v. 18. *& animam (neg; interim corpore neglecto,* Rom. 14. v. 7. 8. 9. Ioh. 10. v. 28.) *suscipiens.* Act. 7. v. 55. 56. 59. *in regnum suum cœleste* 2. Tim. 4. v. 18. *Salvat.* 2. Prædesti- *quemadmodum* 1. *hos ipsos* 2. *Pater.* Eph. 3. v. 14. 15. 3. *justus* natio, quæ *Rom. 3. v. 23. 25. 26. ab aeterno ut previdit* Rom. 9. v. 29. est finaliter in CHRI- *ita* 4. *ex gratia* Rom. 9. (ἐν χερσότητι ἐφ' ἡμᾶς in CHRI- STUM *STO JESU* Eph. 2. v. 7.) 5. κατὰ τὴν εὐδοκίαν (βουλὴν JESUM *Eph. 1. v. 11. προέθεον,* Rom. 8. v. 29.) τῆ θελήματος αὐτῆ. Col. 1. v. 19. 6. *ad laudem glorie gratia sua,* ἐν ἣ ἐχαιρίωσεν αὐτῆς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, *prædestinavit.* 7. εἰς σωθεῖαν Ἀφ' Ἰησοῦ χερσῶ 8. εἰς αὐτὸν

ἐἰς αὐτοὺν. Eph. 1. 7. 9. & ipse pariter elegit. Ioh. 15. v. 16
ita ut sint ipsius electi Matth. 24. v. 31.

II. Deinde strictam justiciam in hoc seculo Rex hic ita exercet: 1. quippe. 1. cum justiciam diligit & odio habeat iniquitatem. Psal. 45. v. 8. quam iniquitatem, quod plane non velit, ex partibus sui Catechismi, nimirum ex Decalogo ejusdemq; finibus & usu, ex singulis Articulis Symboli Apostolici, ex singulis petitionibus Orationis Dominicae, ex Sacramentorum Baptismi & Cene Dominicae, ex claviu & ligantis & solventis ratione, deniq; ex praeceptis & regulis singulo ordini, Ecclesiastico, Politico atq; Oeconomico & cuilibet Christiano praescriptis, vel simplex Laicus quamplurimis argumentis te docere poterit. 2. Nec plurimi hominum se à sua ista iniquitate per suum hunc IESUM CHRISTUM Φαρεσῶν Ἰησοῦ ut solvat opera Diaboli, 1. Ioh. 3. v. 8. (vide Ioh. 3. à v. 13. usq; ad 22.) liberari (Ioh. 8. v. 34. 35. 36.) nolunt, Matt. 23. v. 37. 3. Sed exosam habet scientiam, & timorem Domini non suscipiunt, nec acquiescunt consilio ipsius, & contemnunt omnem correctionem ejus. Prov. 1. 4. ipse ut justus iudex. (Ioh. 3. v. 19.) dimittit hosce secundum cogitationes cordis eorum (Psal. 81. v. 13.) Apoc. 22. v. 11. 2. Thes. 2. v. 10. 11. 12. 5. adimit omnem gratiam, Marc. 4. v. 11. 12. 24. 25. tradit in reprobam mentem. Rom. 1. v. 1. laquem Satanae (2. Tim. 2. v. 26.) vide Apoc. 9. 13. & 16. unde ita occaecantur oculi eorum, corda indurantur, ne videant oculis, & ne intelligant corde & convertantur, & sanet ipsos Dominus, adeoq; non possint credere. Marc. 4. Iohan. 12. Actor. 28. 6. rejicit, Prov. 1. v. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. Apoc. 22. v. 11. 7. in diem iudicij puniendos reservat. 2. Pet. 2. v. 9. 2. Quemadmodum hos ipsos iudicare ab aeterno decrevit. Ioh. 3. v. 18. 36. &c.

Dominus non vult peccatum,

Reprobatio, quæ est CHRISTUM recipere nolentiam,

III. In altero seculo 1. hic Homo justus iudex in nubibus

nubibus ad iudicium veniens cum potestate & gloria magna, Matt. 24. voce sua excitans mortuos Ioh. 5. v. 28. 29. sedens in throno gloriae suae, Matth. 25. v. 31. Congregatis ante eum omnibus gentibus, & separans eos ἀπὸ ἀδικῶν, sicut Pastor segregat oves ab haedis, & statuens oves à dextris suis, haedos autem à sinistris, v. 31. 32. 33. 2. juxta gratiosam justitiam 1. mortem abolebit. 1. Cor. 15. v. 26. 2. Corpora electorum μεταχηματισεῖ εἰς τὸ γενέσθαι corpori gloriae suae σύμμορφά Phil. 3. v. 21. 1. Cor. 15. 3. Mittet Angelos suos cum tuba voce magna, & congregabunt electos ejus à quatuor ventis, à summis caloribus usque ad terminos eorum. Matth. 24. v. 31. 4. Fidem ipsorum predicabit. Matth. 25. 5. Heredes regni constituet, 16. in gaudium Domini sui intrare jubebit, v. 21. 23. Ut ubi ipse est, sint secum, Iohan. 17. v. 24. 6. faciet ἰσαγγέλους καὶ τὰς ἡδὲ τῶν Θεῶν. Luc. 20. cap. v. 36. 7. Ostendet ipsis, Apocal. 21. v. 23. suam gloriam Iohan. 17. v. 24. Ut videant ipsum sicut est. 1. Iohan. 3. v. 2. 8. Unicuique juxta facta sua reddet gloriam & honorem Roman. 2. v. 6. 7. 10. 1. Cor. 3. v. 8. c. 15. v. 39. & seqq. 9. Reges constituet. Apoc. 3. v. 21. c. 22. v. 5. &c.

3. Juxta strictam vero justiciam. 1. Increduli 1. cum ignominia & contemptu aeterno resurgent. Dan. 12. v. 2. 2. illorum incredulitatem & τὴν ἀπίθειαν τῶν σιότητος καὶ τῶν καρδιῶν ipse patefaciet, Matth. 25. 1. Cor. 4. v. 5. 3. juxta verbum suum judicabit, Iohan. 12. v. 48. in ignem aeternum, qui Diabolo & angelis ejus paratus est, amandabit, Matth. 25. v. 41. 4. Vbi juxta facta eorum ventura est super omnes indignatio, & ira, afflictio & anxietas. Rom. 2. v. 8. 9. &c. Vide, haec omnia & singula Homini huic aeternum benedictissimo etiam, quia filius Hominis est, (Conf. Ioh. 5. v. 19. 20. 21. 22. 23. 26. 27.) assignat & directo tribuit sacra Scriptura: Quid tu miser homo, igitur tuum Jesum, qui est testis

Obstat.

testis fidelis, Primogenitus mortuorum, & Princeps Regum
terra: qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris ἐν τῷ αἵ-
ματι αὐτοῦ. Et fecit nos Reges & sacerdotes Deo & Patri suo,
cui gloria & τὸ κράτος in secula seculorum Amen! qui venit in
nubibus, & quem ipsum videbit omnis oculus, ita compungis?
Apocal. 1. v. 5. 6. 7. Quin potius cum Apostolo Thoma
antea quidem incredulo, postea vero gloriam dante JESU
CHRISTO (etiamsi non videas. 29.) crede, obstupesce
& acclama; ὁ κυριός μου ἔστι ὁ θεός μου. Iohan. 20. v. 28. Cui
Homini aeternum benedictissimo-Regi nostro ἡ εὐλογία, καὶ ἡ
δόξα, καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ ἐυχαιρία, καὶ ἡ πηγή, καὶ ἡ δύναμις,
καὶ ἡ ἰσχύς εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Amen.

Συμπέρασμα.

ITa verbum Dei, hodieq; docet de JESU CHRISTO
Ecclesiam suam, hoc esse Lutheranam, eaq; simplici fide do-
ctrinam hanc unice recipit.

At omnia ista & singula, quæ in thesibus hisce novem ea-
rumq; paragraphis proponuntur, rejiciunt Calviniani, id quod
ex ipsorum scriptis, & orthodoxorum nostratium Theologorum
demonstrationibus, cujvis patet; vel, si opus fuerit, per Domi-
ni gratiam peculiaris diexodus sigillatim suo tempore manife-
stum reddet.

Porro autem: I. Quisquis non amat Dominum Jesum Chri-
stum, esto anathema Maranatha 2. Cor. 16. v. 22. qui aliud prædi-
cat Evangelium præter id quod prædicarunt Apostoli, & nos accepimus,
anathema sit. Gal. 1. v. 8. 9. Aliter docentes AntiChristi
sunt 1. Joh. 2. v. 18. & seqq. &c. 2. Quod consortium justitiæ
cum injustitia? Aut quæ communicio luci cum tenebris? aut quæ
concordia Christo cum Belial? aut quæ pars fideli cum infideli?
2. Cor. 6. v. 14. 15. non possumus poculum Domini bibere, & poculum
dæmoniorum, non possumus mensam Domini participes esse & men-
sam dæmoniorum 1. Cor. 10. v. 21. &c. 3. Jubent ad falsos Prophetas non
exire, Mat. 24. v. 26. non credere v. 23. 26. Eisdem cavere Mat. 7.
v. 15. fugere Joh. 10. v. 5. ab istis sejungere. 1. Tim. 6. v. 5. εἰσεσθῆναι
1. Cor. 5

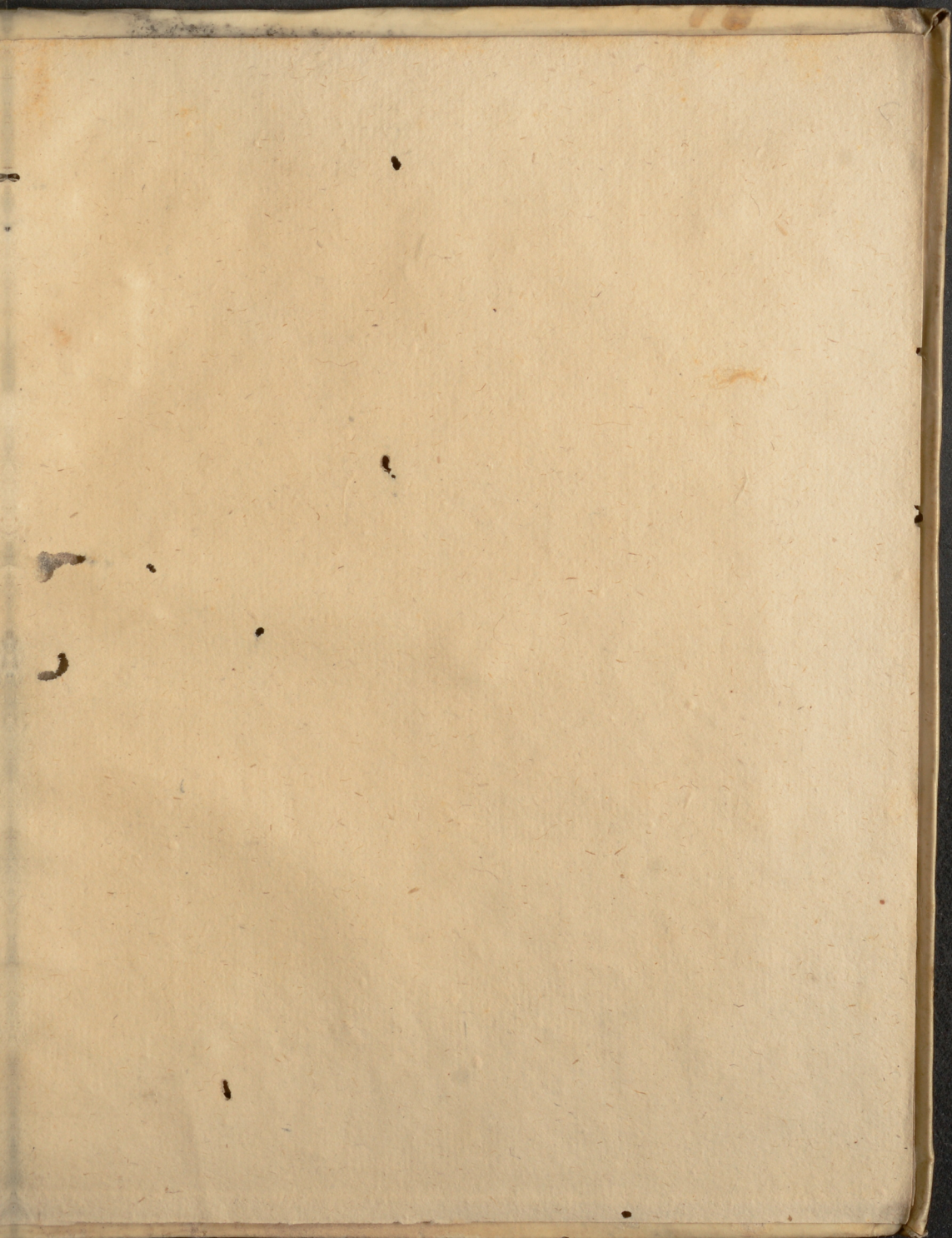
1. Cor. 5. v. 13. non recipere in domum, non salutare, 2. Joh. v. 10.
 11. μή συναναμίσθῃμεθαι, μηδέ σινεσθῆναι &c. 1. Cor. 5. v. 11. Exire de il-
 lis, cum simus populus Domini? 4. Ne participes fiamus deli-
 ctorum ejus, & de plagis ejus ne accipiamus &c. Apoc. 18. v. 4.
 Gal. 5. v. 7. 8. 9. 10. 5. Quanto zelo ipse Filius Dei, ipsiusq; A-
 postoli, cæteri orthodoxi Doctores & veræ Ecclesiæ, falsam do-
 ctrinam, falsos doctores, falsas Ecclesias, & privatim & publicè
 redarguerunt, nominatim taxarunt, damnarunt, uti ex S. Scri-
 ptura Novi Testamenti & historia Ecclesiastica satis superq; no-
 tum est? 6. Quam ardentem ex zelo gloriæ Domini & salu-
 tis hominum contra eos, qui Ecclesiam Domini conturbant Ga-
 lat. 5. v. 10. labefactant. 7. 12. pro Ecclesiæ verò sanctissima uni-
 tate & communionem ingemiscere, docet Dominus in Ora-
 tione sua. 7. Isti homines à nobis egressi sunt, cum non sint ex
 nobis, nam si essent ex nobis permansissent utiq; nobiscum, 1. Jo-
 han. 2. v. 19. Verorum autem Christianorum est, ut servent uni-
 tatem Spiritus in vinculo pacis, unum corpus, & unus spiri-
 tus &c. vide Eph. 4. v. 3. & seqq. usq; ad v. 17. &c.

Jam igitur quilibet Christianus dispiciat & concludat: An
 Lutherani & Calviniani in fundamento notoriè conveniant; An
 Lutherani Calvinianos rejicere, & damnare rectè possint, &
 debeant; An hac Ecclesiæ facie syncretismus usq; ad genera-
 lem aliquam synodum, qua lis omnis dirimatur, & plena pax
 sanciantur piè admittendus sit. Deniq; quod caput est rei, quæ-
 nam pars recto firmo, & inconcusso veri Evangelij pede
 stet? Id quod erat demonstrandum.

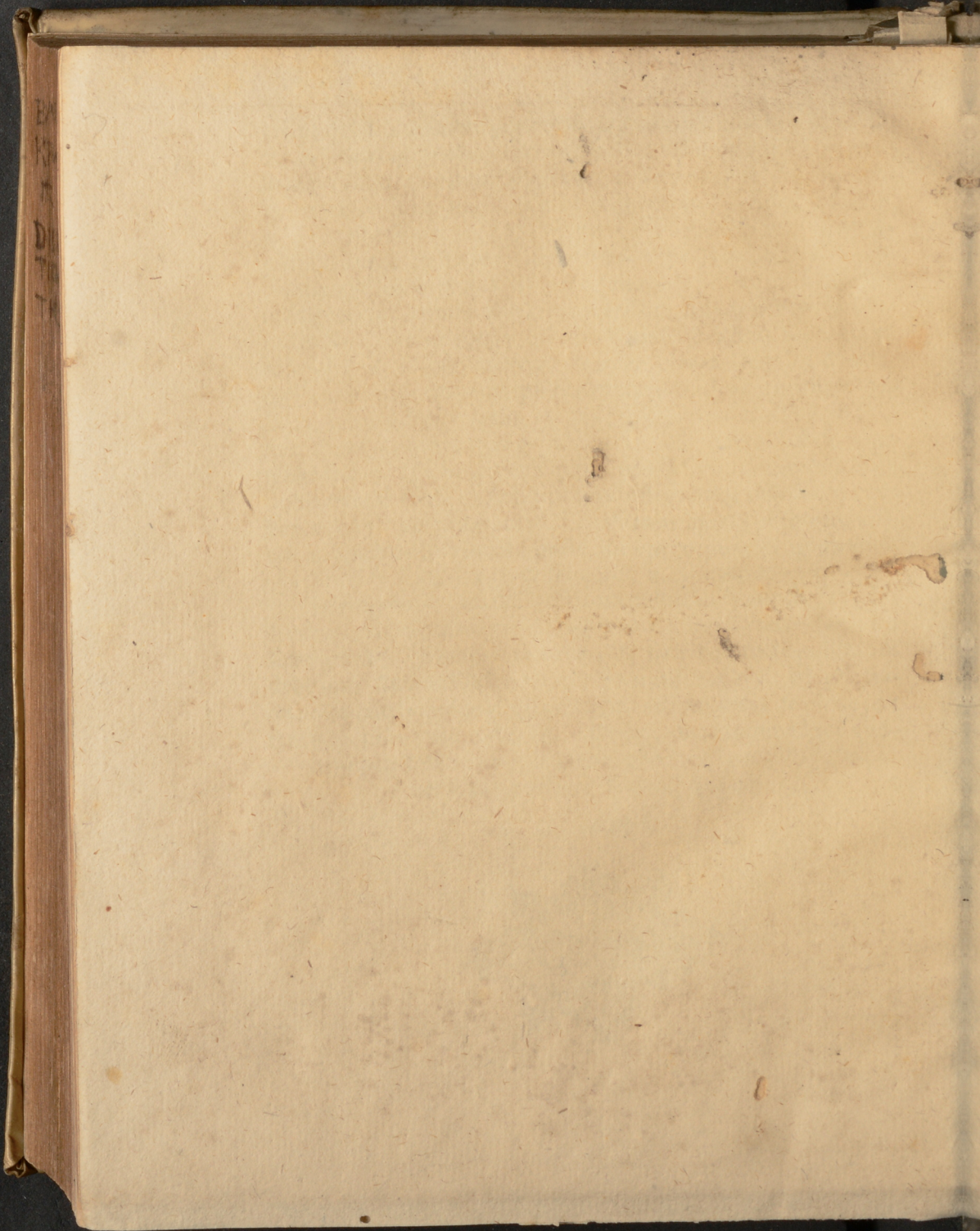
⊙ Ε Ω Δ Ο Ξ Α.

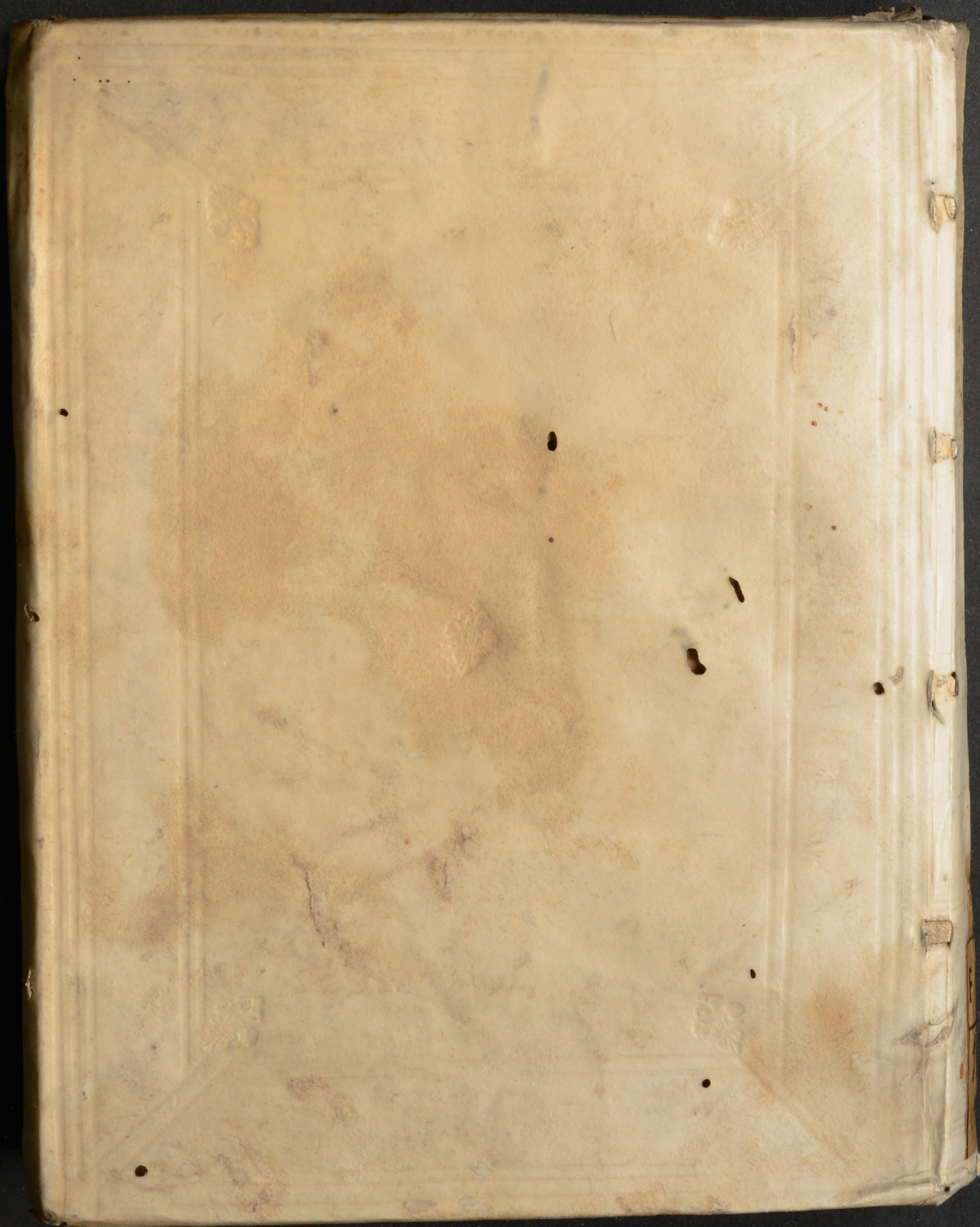

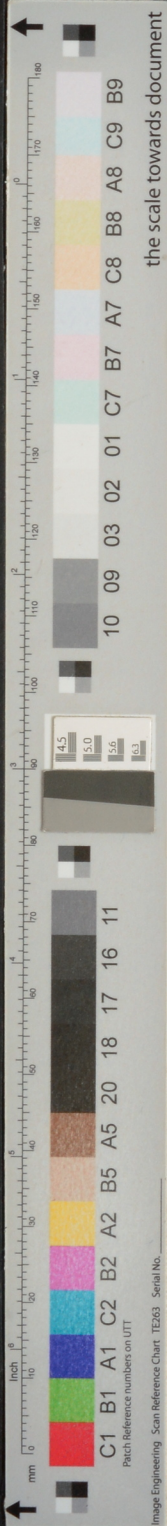

the scale towards document

ana ad DEVM. c. 14. v. 15. c. 28. v. 18
. 11. v. 18. Dans eis fidem, Act. 2. v. 47.
v. 20.) & v. 37. 38. 39. 40. 41. c. 3.
21. 23. c. 13. v. 8. 10. 47. 48. c. 14.
8. qua corda ipsorum purificat, Act. 15.
nctificat c. 26. v. 18 ab omni reatu absol-
c. 13. v. 38. 39. 47. 48. Conf. I. Cor.
1. v. 28. Convertit.

ipsum suave & onus ipsum leve tollentes,
O. renouentur Spiritu mentis, induant no-
uata deo & in iusticia & sanctitate
. 21. 23. 24. Conf. c. 3. v. 17. 18. 19.

fideliter curat. Eph. 5. v. 29. 30. quan-
s à sese missos & donis pro beneplacito ipsius
. v. 7. 10. 11. 12. 13. Pascit, ducit, Joh.
Pf. 23. mansionem apud ipsos facit. Joh.

r. 13. v. 3. 4. 5. Eph. 3. v. 17. 18. vi-
20. Phil. 1. v. 21. Conf. Joh. 11. v. 25.
Succurrit incredulitatq. Marc. 9. v. 24.

2. v. 19. 20. adauget fidem. Luc. 17. v.
Thes. 3. v. 11. 12. dat gratiam, mise-
. Tim. I. v. 2. Consolatur corda, stabili in-
ere beno. 2. Thes. 2. v. 26. 27. fructiferos
. per crucem probatos reddit. Apoc. 2. v.

o. ad omnia induit ipsos. Phi. 4. v. 13. I.
no verbo Est Pastor & Episcopus animarū
v. 25. Pf. 23. v. 1. 2. Videt & attendit i-
oc. 2. & 3. Errantes reducit Ezech. 34. v.

illitati & adflictionibus ipsorum condolens
. v. 15. Adstat. Joh. 14. v. 18. auxiliatur
udit preces Joh. 14. v. 13. 14. cap. 15. v.
liberat. Joh. 14. v. 18. 19. 20. c. 16. v. 20.

F 2

22. 3. Tem-

III.
CVRA-
TIO.